დღეს საბჭოთა საქართველოს 37 წელი შეუსრულდა

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК и ТБ КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 38-ე წელი № 46 (11050) | სამშაბათი, 25 თებერვალი, 1958 წ. | ფასი 20 კაპ.

ქართველი ხალხი დიდი პოლიტიკური და შრომითი აღმავლობის ვითარებაში ეხვდება — თავის ეროვნულ დღესასწაულს — საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 37-ე წლისთავს. იგი წარმატებით იბრძვის პარტიის XX ყრილობის ისტორიულ გადაწყვეტილებათა განხორციელებისათვის, კომუნისტურ მშენებლობაში ახალი წარმატებებისათვის.

დიდება საბჭოთა საქართველოს!

ლირსშესანიშნავი თარიღი

დღეს ქართველი ხალხი საზეიმო ვითარებაში აღნიშნავს თავის ეროვნულ დღესასწაულს — საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 37-ე წლისთავს.

37 წლის წინათ, 1921 წლის 25 თებერვალს, საქართველოს მშრომელებმა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით, დიდი რუსი ხალხის ძმური დახმარებით საბჭოთა ხელისუფლების წითელი დროშა ააფრიალეს, განდევნეს იმპერიალიზმის მოსყიდული აგენტები — მენშევიკები და სოციალიზმის მშენებლობის ფართო გზაზე დაადგეს რესპუბლიკა.

დაიწყო ახალი ერა ქართველი ხალხის ისტორიაში. ხალხი გახდა ქვეყნის ბატონ-პატრონი. გზა გაეხსნა მასების ნიჭსა და უნარს, თავისუფალ შემოქმედებითს შრომას. კომუნისტური პარტიის ბრძნული ხელმძღვანელობით გაჩაღდა ახალი, სოციალისტური საზოგადოების მშენებლობა. და აი დღეს ქართველი ხალხი ამაყად გადაავლებს თვალს სახელოვანი შრომითა და ბრძოლით განვლილ გზას.

ოცდაჩვიდმეტი წელი ჩვენი ხალხის შემოქმედებითი ნიჭის გაფურჩქვნის, ჩვენი რესპუბლიკის აყვავების წლებია. ამ წლებში აღორძინდა ჩვენი ქვეყნის სახალხო მეურნეობა, უმაგალითო ტემპით განვითარდა მისი სოციალისტური მრეწველობა და სოფლის მეურნეობა, მეცნიერება და ტექნიკა, ლიტერატურა და ხელოვნება. ამ წლებში მეფის რუსეთის გაბატონებული ნახევრადკოლონიური, ჩამორჩენილი, აგრარული ქვეყნიდან საქართველო გადაიქცა დიდი საბჭოთა კავშირის ერთ-ერთ მძლავრ ინდუსტრიულ, მსხვილი სოციალისტური სოფლის მეურნეობისა და მოწინავე კულტურის რესპუბლიკად.

განვითარების მაღალ დონეს მიაღწია საბჭოთა საქართველოს მრეწველობამ, კერძოდ, მძიმე მრეწველობამ.

სოციალისტური მრეწველობის განვითარების მაღალ ტემპს მოწმობს ის ფაქტი, რომ რესპუბლიკის მრეწველობის საერთო პროდუქციის გამოშვება 1957 წელს 1940 წელთან შედარებით ერთიანად გადიდდა და საერთო პროდუქციის ღირებულებამ 14 მილიარდ 553 მილიონი მანეთი შეადგინა. მხოლოდ ორი უკანასკნელი წლის განმავლობაში აშენდა და საექსპლოატაციოდ გადაეცა რუსთავის ცემენტის ქარხანა, გუმათის მეორე ჰიდროელექტროსადგური, ზესტაფონ-ჭიათურის ფართოლიანდაგიანი ელექტროფიცირებული რკინიგზის ხაზი, თბილისის ლოკომოტივშემკეთებელი ქარხნის ბაზაზე შეიქმნა ელექტრომავალმშენებელი ქარხანა, რომელმაც ათივისა სამაგისტრალო ელექტრომავლების გამოშვება.

ახლა ჩვენი რესპუბლიკის მიკარდნილი სოფლებიც კი გაჩირაღდნებულია ილიჩის ნათურებით. უკანასკნელი ოთხი წლის განმავლობაში ელექტროსადგურების სიმძლავრე რესპუბლიკაში 60 და მეტი პროცენტით გაიზარდა.

რესპუბლიკის სიამაყეა ამიერკავკასიის ი. ბ. სტალინის სახელობის მეტალურგიული ქარხანა, რომელიც სამშობლოს უხვად აწვდის თუჯს, ფოლადს, ნაგლინსა და სხვა პროდუქციას. რესპუბლიკას შორს გაუთქვა სახელი ქუთაისის ორჯონიკიძის სახელობის საავტომობილო ქარხანამ. ამ ქარხნის მარკის ავტომობილები დიდ მოწონებას იმსახურებს არა მარტო საბჭოთა კავშირში, არამედ მის ფარგლებს გარეთაც. და არა მარტო ქართული მარკის ავტომობილები იგზავნება ჩვენი ქვეყნის ფარგლებს გარეთ, ასევე იგზავნება ქართული მარკის დაზგები, მეტალურგიული და სხვა ქარხნების მრავალი სახის პროდუქცია.

სულ უფრო იზრდება, ლამაზდება და კეთილმოწყობილი ხდება რესპუბლიკის დედაქალაქი თბილისი, რომლის დაარსების 1500 წლისთავი წელს აღინიშნება.

საბჭოთა ხელისუფლების წლებში დიდად განვითარდა რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობაც. საქართველო განთქმულია მომხიბლავი ბუნებით. ბუნების მრავალფეროვნება ხელს უწყობს მეურნეობის მრავალი დარგის განვითარებას. მომძე რესპუბლიკათა შორის საქართველო გამოირჩევა სოფლის მეურნეობის უაღრესად პერსპექტიული დარგით — მეჩაიეობით. მცირე მნიშვნელობა რომ აქვს იმას, რომ საქართველო აწარმოებს ჩვენს ქვეყანაში მოყვანილი მთელი ჩაის დაახლოებით 97 პროცენტს. ამით აიხსნება ის დიდი ამოცანა, რომელიც დასახულია რესპუბლიკის მეჩაიეთა წინაშე — 1960 წელს დაამზადონ 165 ათასი ტონა ჩაის მწვანე ფოთოლი.

რესპუბლიკაში სწრაფად ვითარდება მევენახეობა. პარტია და მთავრობა ჩვენს მევენახეებს უსახავენ საბრძოლო ამოცანას — თუ 1957 წელს მოკრეფილ იქნა დაახლოებით 200 ათასი ტონა ყურძენი, 1965 წელს მოკრიფონ სულ ცოტა 500 ათასი ტონა.

თვალსაჩინო მიღწევებია მოპოვებული ციტრუსების, თამბაქოს, ტექნიკური და მარცვლეული კულტურების მოსავლიანობის გადიდებისა და მეცხოველეობის განვითარების საქმეში. ქართველი ხალხი მთელ საბჭოთა ხალხთან ერთად იბრძვის იმისათვის, რომ უახლოეს წლებში დავეწიოთ ამერიკის შეერთებულ შტატებს ერთ სულ მოსახლეზე ხორცის, რძისა და კარაქის წარმოების მხრივ.

საქართველო უძველესი კულტურის ქვეყანაა, მაგრამ ქართული კულტურის ნამდვილი აღორძინების ყველა პირობა მხოლოდ საბჭოთა წყობილების დროს შეიქმნა. საქართველოს ქალაქები და სოფლები დაფარულია სკოლების, საბავშვო დაწესებულებების, საექიმო პუნქტების ქსელით. მშრომელთა სამსახურში დგას თეატრი, კინო, რადიო, ტელევიზია. ხალხთა ძმურ ოჯახში გაიფურჩქნა და აყვავდა ფორმით ეროვნული — ქართული, შინაარსით სოციალისტური კულტურა.

ჩვენი ეროვნული კულტურის დიდი ზეიმი იქნება ქართული ხელოვნებისა და ლიტერატურის დეკადა, რომელიც მალე საბჭოთა სამშობლოს დედაქალაქ მოსკოვში გაიმართება.

ჩვენს ხალხს არ სჩვევია მიღწეული წარმატებებით დაკმაყოფილება და თვითდამშვიდება. დიდი ლენინის მიერ შექმნილი და გამოწრთობილი პარტიის გარშემო მჭიდროდ დარაზმული, იგი ახალი მიღწევებით შეხვდება სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დღეს, დაუღალავად იბრძოლებს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობისა და საქართველოს კომპარტიის XVIII ყრილობის გადაწყვეტილებათა განხორციელებისათვის, მუდამ მზნედ იქნის წინ კომუნიზმის მშენებლობის გზით.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველ მდივანს

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვს

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარეს

ამხანაგ კ. ე. ვოროშილოვს

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეს

ამხანაგ ნ. ა. ბულგანინს

ძვირფასო ამხანაგებო!

გმირი საბჭოთა არმიის მე-40 წლისთავის გამო ნება მიბოძეთ მთელი ჩინელი ხალხის სახელით მხურვალედ მოგილოცოთ თქვენ და თქვენი სახით დიდ საბჭოთა ხალხს.

სახელოვანი საბჭოთა არმია იშვა დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის ქარცეცხლში და მსოფლიოში პირველი მუშათა და გლეხთა არმიაა. გასული 40 წლის მანძილზე ამ სავსებით ახალი ტიპის სოციალისტურმა არმიამ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის ხელმძღვანელობით ბრძოლის სახელოვანი და ბრწყინვალე გზა განვლო.

გმირმა საბჭოთა არმიამ ძლევამოსილად დაიცვა ოქტომბრის რევოლუციის მონაპოვარნი, გაანადგურა იმპერიალისტური შეიარაღებული ინტერვენცია. მეორე მსოფლიო ომის პერიოდში მან მოსპო გერმანიისა და იაპონიის ფაშიზმის აგრესიული არმიების ძირითადი ძალები და ამით დაიცვა ყველა ქვეყნის დამოუკიდებლობა და იხსნა კაცობრიობის ცივილიზაცია. ომისშემდგომ პერიოდში საბჭოთა არმია ფხიზლად იცავს მთელ მსოფლიოში მშვიდობისა და კაცობრიობის პროგრესის საქმეს, უდიდესი, თვალსაჩინო წვლილი შეაქვს ამ საქმეში. ფაქტები მოწმობენ, რომ საბჭოთა არმია ყველა ჩაგრული და მშვიდობისმოყვარე ხალხის ერთგული მეგობარია. იმის მეოხებით, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია განუწყვეტლივ აძლიერებს პოლიტიკურ მუშაობას საბჭოთა არმიაში, იმის მეოხებით, რომ საბჭოთა არმიამ ბრძოლის განსაკუთრებით მდიდარი გამოცდილება შეიძინა და აღჭურვილია უაღრესად თანამედროვე ტექნიკით, საბჭოთა არმია უკვე გადაიქცა ყველაზე დიდ, თავისი საბრძოლო გამოცდილების მიხედვით ყველაზე ავტორიტეტიან რევოლუციურ არმიად. ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ საბჭოთა არმია, იბრძვის რა მთელ მსოფლიოში მშვიდობის სოციალისტური ბანაკის ყველა ქვეყნის უშიშროების უზრუნველყოფისათვის, უეჭველია, კვლავაც განუწყვეტლივ მიაღწევს ახალ წარმატებებს.

ჩინეთის სახალხო-განმათავისუფლებელი არმია ჩინეთის კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით ხანგრძლივი რევოლუციური ბრძოლის განმავლობაში სწავლობდა საბჭოთა კავშირში არმიის მშენებლობის ძირითად გამოცდილებას. საბჭოთა არმია მომავალშიც ყოველთვის იქნება ნიმუში, რომლის მიხედვითაც ისწავლის ჩინეთის სახალხო-განმათავისუფლებელი არმია.

ჩვენ სიხარულით აღვნიშნავთ, რომ დღითიდღე უფრო ვითარდება და მტკიცდება ჩინეთისა და საბჭოთა კავშირის ხალხთა დიადი კავშირი, განუხრელად მტკიცდება ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკისა და სსრ კავშირის არმიების მებრძოლური შეგობრობა. ჩინელი ხალხი და ჩინეთის სახალხო-განმათავისუფლებელი არმია ყოველთვის ურღვევად იქნებიან საბჭოთა ხალხისა და გმირი საბჭოთა არმიის მხარდამხარ სოციალისტური ბანაკის განმტკიცებისათვის ბრძოლაში, ბანაკისა, რომელსაც სსრ კავშირი მეთაურობს, შორეულ აღმოსავლეთსა და მთელ მსოფლიოში მშვიდობის განმტკიცებისათვის ბრძოლაში.

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის თავმჯდომარე, ჩინეთის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის თავმჯდომარე
მაო ძე-დუნი

სრულიად ჩინეთის სახალხო წარმომადგენელთა კრების მუდმივი კომიტეტის თავმჯდომარე
ლიუ შაო-ცი

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს პრემიერი
ჯოუ ენ-ლაი

1958 წლის 21 თებერვალი.

დეპეშა

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარეს

ამხანაგ კ. ე. ვოროშილოვს

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველ მდივანს

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვს

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეს

ამხანაგ ნ. ა. ბულგანინს

მოსკოვი

ძვირფასო ამხანაგებო!

საბჭოთა არმიის შექმნის მე-40 წლისთავის გამო გითვლით თქვენ, სახელოვანი საბჭოთა არმიის ყველა სამხედრო მოსამსახურეს და საბჭოთა ქვეყნის ხალხებს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მშრომელთა უაღრესად გულითად მოლოცვას და ძმურ საბრძოლო სალამს.

საბჭოთა არმიამ, რომელიც შექმნილია ლენინის პარტიის მიერ და აღზრდილია პროლეტარული ინტერნაციონალიზმისა და ხალხთა მეგობრობის სულისკვეთებით, გმირულ ბრძოლებში მოახდინა ლიკვიდაცია იმპერიალისტური რეაქციის ყველა გაფფრებული ცდისა — დაემარცხებინა მსოფლიოში პირველი მუშათა და გლეხთა სახელმწიფო — და ამით დაიცვა მთელი პროგრესული კაცობრიობის ინტერესები. დიდ სამამულო ომში ფაშიზმის განადგურებით გმირმა საბჭოთა არმიამ უკეთესი მომავლის გზა გაუკაფა გერმანელ ხალხსაც. ამ ისტორიულმა გმირობამ შესაძლებელი გახადა მუშათა და გლეხთა პირველი გერმანული სახელმწიფოს შექმნა, რომელიც წარმატებით მიდის სოციალიზმის გზით. საბჭოთა არმიის მაღალი საბრძოლო მორალი თავისი სოციალისტური სამშობლოს დაცვის საქმეში, მისი პატრიოტიზმი და მისი მჭიდრო კავშირი ხალხთან ნათელ მაგალითს წარმოადგენს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მშრომელებისათვის, განსაკუთრებით ჩვენი ეროვნული სახალხო არმიისათვის.

სოციალისტური ბანაკის ქვეყნების არმიები, რომლებიც ძმურად არიან დაკავშირებულნი მეგობრობის, თანამშრომლობისა და ურთიერთ დახმარების ვარშავის ხელშეკრულებით, საბჭოთა კავშირის წინამძღოლობით იარაღის უაღრესად მტკიცე ძმობით გამსჭვალული დგანან ამჟამად მშვიდობის ვახტზე იმპერიალისტური ძალების აგრესიული გეგმების წინააღმდეგ. ჩვენს მოლოცვას საბჭოთა არმიის შექმნის მე-40 წლისთავის გამო ვუერთებთ უაღრესად გულითად მადლობას იმ მუდმივი და უანგარო დახმარების გამო, რასაც საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია, საბჭოთა შეიარაღებული ძალები და მთელი საბჭოთა ხალხი გვიწევენ გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში სოციალისტურ მონაპოვართა განხორციელებისა და უზრუნველყოფის საქმეში.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მშრომელები მთელ ძალებს ახმარენ იმას, რომ დაუცხრომლად განამტკიცონ ინტერნაციონალური სოლიდარობა და ძმური საბრძოლო მეგობრობა ვარშავის ხელშეკრულების საფუძველზე და თავიანთი წვლილი შეიტანონ მშვიდობის ბანაკის განმტკიცების საქმეში.

გაუმარჯოს საბჭოთა არმიის შექმნის მე-40 წლისთავს!

გაუმარჯოს გერმანელი ხალხის განმათავისუფლებელს — საბჭოთა კავშირს და მის გმირ, ძლევამოსილ არმიას!

გაუმარჯოს მშვიდობისმოყვარე ხალხთა ხოლიდარობას მთელ მსოფლიოში მშვიდობის შენარჩუნებისათვის ბრძოლაში!

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის პრეზიდენტი
ვ. პიკი

გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი
ვ. ულბრიხტი
პირველი მდივანი

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭო
ო. გროტევოლი
პრემიერ-მინისტრი.

ᲓᲐᲠᲑᲐᲖᲝᲑᲐ ᲙᲠᲔᲛᲚᲨᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲐᲠᲛᲘᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲛᲮᲔᲓᲠᲝ-ᲡᲐᲖᲦᲕᲐᲝ ᲤᲚᲝᲢᲘᲡ ᲛᲔᲝᲠᲛᲝᲪᲔ ᲬᲚᲘᲡᲗᲐᲕᲘᲡ ᲐᲦᲜᲘᲨᲕᲜᲐᲕᲐᲓ

საბჭოთა არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის მე-40 წლისთავის აღსანიშნავად 23 თებერვალს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის მთავრობამ დარბაზობა გამართა კრემლის დიდ სასახლეში.

გიორგის დარბაზში სტუმრები მიიღეს ამხანაგებმა ა. ბ. არისტოვმა, ლ. ი. ბრეჟნევმა, ნ. ა. ბულგანინმა, კ. ე. ვოროშილოვმა, ნ. გ. იგნატოვმა, ა. ი. კირიჩენკომ, ფ. რ. კოზლოვმა, ო. ვ. კუუსინენმა, ა. ი. მიკოიანმა, ნ. ა. მუხიტდინოვმა, მ. ა. სუსლოვმა, ე. ა. ფურცევამ, ნ. ს. ხრუშჩოვმა, ნ. მ. შვერნიკმა, ა. ნ. კოსიგინმა.

დარბაზობის მონაწილეთა შორის იყვნენ სსრ კავშირის თავდაცვის მინისტრი საბჭოთა კავშირის მარშალი რ. ი. მალინოვსკი, საბჭოთა კავშირის მარშლები ი. ს. კონევი, ვ. დ. სოკოლოვსკი, ი. ქ. ბაგრამიანი, ს. ს. ბირიუზოვი, ს. მ. ბუდიონი, ა. ა. გრეჩკო, ა. ი. ეროომენკო, კ. ა. მერეცკოვი, ვ. ი. ჩუიკოვი, ჯარების გვარეობათა მარშლები, გენერლები, ადმირალები და ოფიცრები.

დარბაზში იყვნენ სსრ კავშირში აკრედიტებული დიპლომატიურ წარმომადგენლობათა მეთაურები, უცხოეთის სახელმწიფოთა სამხედრო, სამხედრო-საჰაერო და სამხედრო-საზღვაო ატაშეები.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრმა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ამხანაგმა **ნ. ს. ხრუშჩოვმა** დარბაზობის მონაწილეებს მოკლე სიტყვით მიმართა.

თავისი სიტყვის დასასრულს მან გამარჯვება უსურვა სახელოვან საბჭოთა არმიასა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტს, ჯარისკაცებს, მატროსებს, სერჟანტებს, ზემდგებებს, ოფიცრებს, გენერლებს, ადმირალებსა და მარშლებს.

დარბაზობის მონაწილენი მეუხარეტაში გამოეხმაურნენ ამხ. ნ. ს. ხრუშჩოვის სიტყვას.

შემდეგ ამხ. ნ. ს. ხრუშჩოვმა წარმოთქვა დარბაზობაზე მყოფი უცხოეთის ელჩების, ყველა სტუმრის, იმ არმიების წარმომადგენელთა სადღეგრძელო, რომლებიც მამაც საბჭოთა არმიასთან ერთად იბრძოდნენ საერთო მტრის — გერმანიის ფაშიზმის წინააღმდეგ.

დარბაზობის მსვლელობაში მოკლე სიტყვა წარმოთქვა სსრ კავშირის თავდაცვის მინისტრმა საბჭოთა კავშირის მარშალმა რ. ი. მალინოვსკიმ.

ამხ. რ. ი. მალინოვსკიმ ტაშის გრიალში დღეგრძელობა უსურვა დამსწრეებს, საბჭოთა მთავრობას, დიადი კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელებს. (საკვლესი).

საიუბილეო მედალი „სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების 40 წელი“

სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების მე-40 წლისთავის აღსანიშნავად სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმმა დაწესა საიუბილეო მედალი „სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების 40 წელი“. მედლით დაჯილდოვდებიან მარშლები, გენერლები, ადმირალები, ოფიცრები, აგრეთვე ზევადიანი სამსახურის სერჟანტები, ზემდგებები, ჯარისკაცები და მატროსები, რომლებიც 1958 წლის 23 თებერვლისათვის იქნებიან საბჭოთა არმიის, სამხედრო-საზღვაო ფლოტის, შინაგან საქმეთა სამინისტროს ჯარების, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსთან არსებული სახელმწიფო უშიშროების კომიტეტის ჯარებისა და ორგანოების კადრებში.

საიუბილეო მედლით დაჯილდოებას და მის გადაცემას სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის სახელით მოახდენენ ჯარის ნაწილების, შენაერთების მეთაურები და დაწესებულებათა უფროსები.

საბჭოთა საქართველოს 37-ე წლისთავისადმი მიძღვნილი საზეიმო სხდომა თბილისში

24 თებერვალს ზ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის თეატრში გაიმართა თბილისის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს საზეიმო სხდომა პარტიისა, საბჭოთა, საზოგადოებრივი ორგანიზაციებისა და ჯარის ნაწილების წარმომადგენლებთან ერთად, მიძღვნილი საბჭოთა საქართველოს 37-ე წლისთავისადმი.

პრეზიდიუმის მაგიდას უსხედან ამხანაგები გ. ი. ქადაგიძე, ი. ს. დოლიძე, ფ. დ. დუმბაძე, კ. ნ. გალიტკი, მ. ი. კუჭავა, ა. ნ. ინაური, მ. მ. ლელაშვილი, გ. ა. გეგეშიძე, ი. გ. რთველიაშვილი, გ. ი. ჩოგოვაძე, ე. ა. შევარდნაძე და სხვ.

საზეიმო სხდომა გახსნა თბილისის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარემ ამხ. ა. ე. მელაძემ.

დარბაზში ჟღერს სსრ კავშირისა და საქართველოს სს რესპუბლიკის სახელმწიფო ჰიმნების მელოდია.

ტაშის გრიალში საზეიმო სხდომის საპატიო პრეზიდიუმში ირჩევენ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმს.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 37-ე წლისთავის შესახებ მოხსენება გააკეთა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა ამხ. ი. ს. დოლიძემ.

— 37 წლის წინათ, 1921 წლის 25 თებერვალს, — ამბობს მომხსენებელი,— საქართველოს მუშებმა და გლეხებმა, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ერთ-ერთი უძველესი რაზმის — საქართველოს კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით, დიდი რუსი ხალხისა და წითელი არმიის დახმარებით დაამხეს კონტრრევოლუციური მენშევიკური მთავრობა და დამყარეს საბჭოთა ხელისუფლება.

საბჭოთა რუსეთის მთავრობა, პირადად დიდი ლენინი დიდი აღფრთოვანებით შეხვდნენ საბჭოთა ხელისუფლების გამარჯვებას საქართველოში. გ. ი. ლენინი 1921 წლის 2 მარტის წერილში ორჯონიკიძის სახელზე მხურვალედ მიესალმა ქართველ კომუნისტებს, რევოლუციური კომიტეტის ყველა წევრს, საბჭოთა საქართველოს მშრომელებს და დარწმუნა ჩვენს რესპუბლიკაში სოციალისტური მშენებლობის გეგმა.

საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე საქართველო ნახევრადკოლონიური, აგრარული ქვეყანა იყო. ოცდაჩვიდმეტი წლის განმავლობაში, კომუნისტური პარტიის ეროვნული პოლიტიკის განუხრელი განხორციელების შედეგად საქართველომ ძირეულად იცვალა სახე, განვითარებული ინდუსტრიის, მრავალდარგოვანი სოციალისტური სოფლის მეურნეობის, მოწინავე კულტურის მქონე რესპუბლიკა გახდა.

შემდეგ მომხსენებელმა ილაპარაკა საქართველოს მრეწველობის შემდგომი განვითარების პერსპექტივებზე.

აღნიშნა რა ღონისძიებანი, რომლებიც ამ უკანასკნელ წლებში განხორციელდა სოფლის მეურნეობის ყველა დარგის აღმავლობისათვის, მომხსენებელმა მოიყვანა ფაქტები, ციფრები, რომლებიც მოწმობენ საქართველოს სოფლის მეურნეობის მშრომელთა წარმატებებს.

გადიდდა მუშა-მოსამსახურეთა რეალური ხელფასი და კოლმეურნეთა შემოსავალი, დიდი გაჭანებით ხორციელდება საბინაო მშენებლობა, ფართოვდება სამკურნალო დაწესებულებების, სანატორიუმებისა და დასასვენებელი სახლების ქსელი.

მომხსენებელი ლაპარაკობს საქართველოს მეცნიერებისა და კულტურის განვითარე ს მიღწევებზე.

შემდეგ ი. ს. დოლიძე ეხება ქართული ხელოვნებისა და ლიტერატურის მოსკოვის მომავალი დეკადისათვის მზადების საკითხებს. იგი რწმენას გამოთქვამს, რომ საქართველოს კულტურის მოღვაწენი ყველ ღონეს იხმარენ, რათა დეკადა მაღალ დონეზე მოეწყოს.

ამხ. დოლიძე ლაპარაკობს საბჭოთა კავშირისა და სხვა სოციალისტური ქვეყნების მტკიცე ბრძოლაზე ხალხთა შორის მშვიდობისა და მეგობრობისათვის. დეკლარაციისა და მშვიდობის მანიფესტის საფუძველზე, რომლებიც კომუნისტური და მუშათა პარტიების წარმომადგენელთა მოსკოვის თათბირებმა მიიღეს, მსოფლიოს მშვიდობისმოყვარე ხალხები საბჭოთა კავშირის მეთაურობით რაზმავენ მუშათა კლასსა და ყველა მშრომელს კაცობრიობის მშვიდობისა და ბედნიერებისათვის საბრძოლველად.

შეკრებილთა ტაშის გრიალში მომხსენებელი გამარჯვებას უსურვებს ჩვენს დიად სამშობლოს — საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირს, საბჭოთა საქართველოს, საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიას — საბჭოთა ხალხის ყველა გამარჯვების სულისჩამდგმელსა და ორგანიზატორს.

საზეიმო სხდომა დახურულად ცხადდება. ჟღერს საბჭოთა კავშირისა და საქართველოს სსრ ჰიმნები.

* * *

საზეიმო სხდომის დამთავრების შემდეგ მისი მონაწილეებისათვის გაიმართა დიდი კონცერტი. (საკვლესი).

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ქართველი ხალხის ეროვნული დღესასწაული

★

გ. დ. ჯავახიშვილი,
საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე.

★

ქართველი ხალხი დღეს აღნიშნავს თავის ეროვნულ დღესასწაულს — საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის არსებობის 37-ე წლისთავს. ამ დღეს იგი კიდევ ერთხელ სიამაყის გრძნობით გადაავლებს თვალს სახელოვან გამარჯვებათა იმ გზას, რომელიც მშობლიური კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით განვლო ჩვენი მრავალეროვანი ქვეყნის ხალხთა ძმურ ოჯახში.

გასულ წელს საბჭოთა კავშირის ხალხებმა დიდი ზეიმით აღნიშნეს მსოფლიოში პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს მე-40 წლისთავი, შეაჯამეს კომუნისტური მშენებლობის ყველა დარგში მოპოვებული მსოფლიო-ისტორიული გამარჯვებანი. დიდმა ოქტომბერმა ჩვენი ქვეყნის ყველა ხალხს, მათ შორის ქართველ ხალხს, თავისუფალი, ბედნიერი და ნათელი ცხოვრება დაუმკვიდრა.

საქართველომ მთელი თავისი მრავალსაუკუნოვანი ისტორიული გზის მანძილზე ბევრი ტანჯვა და ჭირ-ვარამი გადაიტანა. იგი ახლად დაიბადა 1921 წლის თებერვალში, როცა ქართველმა ხალხმა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით, დიდი რუსი ხალხის დახმარებით დაამხო მენშევიკების — მსოფლიო იმპერიალიზმის აგენტების — ბატონობა და დაამყარა საბჭოთა ხელისუფლება.

საბჭოთა წყობილებამ ქართველი ხალხის წინაშე ეკონომიური და კულტურული აყვავების დაუშრეტელი შესაძლებლობანი შექმნა.

რევოლუციამდე საქართველოში მრეწველობა უბადრუკ მდგომარეობაში იყო. პარტიის ლენინურმა ეროვნულმა პოლიტიკამ უზრუნველყო საბჭოთა საქართველოში, ისევე როგორც სხვა მოკავშირე რესპუბლიკებში, სოციალისტური ინდუსტრიის ზრდის უმაგალითოდ სწრაფი ტემპები. საბჭოთა ხელისუფლების წლებში რესპუბლიკაში აშენდა ათასზე მეტი ახალი მსხვილი საწარმო, რომლებიც აღჭურვილი არიან მოწინავე ტექნიკით. 1913 წელთან შედარებით მრეწველობის ხელრთა პროდუქციის მოცულობა რესპუბლიკაში 30-ჯერ და მეტად გაიზარდა. ელექტროენერგიის გამომუშავება სულ მცირე 120-ჯერ გადიდდა.

საქართველოს სიამაყეს წარმოადგენენ ომისშემდგომ წლებში აშენებული ამიერკავკასიის სტალინის სახელობის მეტალურგიული ქარხანა და აზოტოვანი სასუქების ქარხანა. რუსთავში, საავტომობილო და სამთო-საშახტო მოწყობილობის ქარხნები ქუთაისში, ბამბის ქსოვილების კომბინატი გორში, ხრამის, სოხუმის, ტყიბულის, ჩითახევის და სხვა ჰიდროელექტროსადგურები.

მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენი მეტალურგიული მრეწველობა ჯერ კიდევ ახალგაზრდაა, საქართველო ერთ სულ მოსახლეზე თუჯის გამოდნობაში უკვე წინ უსწრებს ისეთ ინდუსტრიულ ქვეყნებს, როგორიც არიან იაპონია და იტალია. ჩვენ ვადნობთ გაცილებით მეტ ფოლადს, ვიდრე შვეიცარია, ნორვეგია და თურქეთი ერთად. საქართველო იძლევა მეტ მარგანეცს, ვიდრე სამხრეთ აფრიკის კავშირი, განა (ოქროს ნაპირი), ყოფილი საფრანგეთის მაროკო, კონგო, მექსიკა, იაპონია, ამერიკის შეერთებული შტატები ერთად.

ფართო განვითარება ჰპოვა ქვების მრეწველობამ. საბჭოთა ხელისუფლების წლებში აშენდა 60-ზე მეტი ჩაის ფაბრიკა, საკონსერვო, ღვინის გადამამუშავებელი, შაქრის, ეთერზეთის ქარხნები და მთელი რიგი სხვა საწარმოები, რომლებიც მაღალხარისხოვანი პროდუქციით ამარაგებენ მთელი საბჭოთა კავშირის მოსახლეობასა და მრეწველობას.

საქართველოს სახალხო მეურნეობის ყოველმხრივი განვითარებისა და ეროვნული კულტურის აყვავებისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს უკანასკნელ ხანს განხორციელებულ ღონისძიებებს მოკავშირე რესპუბლიკების უფლებათა შემდგომი გაფართოების დარგში. მრეწველობისა და მშენებლობის მართვის ორგანიზაციის შემდგომი სრულყოფა საშუალებას გვაძლევს უკეთ გავითვალისწინოთ გეოგრაფიული და ეკონომიური პირობები, ეროვნული თავისებურებანი, სწრაფად და ხეწრად გადავწყვიტოთ მეურნეობის კომპლექსური განვითარების საკითხები.

ახორციელებენ რა სკკპ XX ყრილობის გადაწყვეტილებებს, საქართველოს მშრომელები იბრძვიან კომუნიზმის მშენებლობის დიადი გეგმების განხორციელებისათვის. განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა ენერგეტიკული ბაზის, როგორც ეკონომიკის ყველა დარგის შემდგომი აღმავლობის ძირითადი პირობის განვითარებას. ჩვენს რესპუბლიკაში იაფი ელექტროენერგიის გამომუშავების განუსაზღვრელი რესურსებია. უახლოეს ორ-სამ წელიწადში საექსპლოატაციოდ უნდა გადაეცეს გუმათის პირველი, ლაჯანურის და ხრამის მეორე ჰიდროელექტროსადგურები. შვიდწლიანი გეგმით გათვალისწინებულია მთელი რიგი მძლავრი ჰიდროელექტროსადგურების მშენებლობა, მაგალითად, რიონსა და ენგურზე. დიდი პერსპექტივებია ქიმიური მრეწველობის განვითარებისთვისაც.

უკანასკნელ წლებში ჩვენში შეიქმნა ხელსაწყოთმშენებლობის, ელექტროტექნიკური აპარატურისა და ავტომატიკის საშუალებათა ახალი საწარმოები. თბილისში გასულ წელს უკვე გამოშვებულ იქნა პირველი სამაგისტრალო ელექტრომავალმშენებელი ქარხნის ინჟინერ-ტექნიკოსთა და მუშათა დიდ გამარჯვებად უნდა ჩაითვალოს.

სულ უფრო ვითარდება მარგანეცის მოპოვება ჭიათურის საბადოში, რომელიც ძირითადი ბაზაა მარგანეცის მადანზე საბჭოთა კავშირის მოთხოვნილების დაკმაყოფილებისათვის და ამ მადნის საზღვარგარეთის ქვეყნებში გატანისათვის. დიდდება ქვანახშირის მოპოვება ტყიბულის, ტყვარჩელისა და ახალციხის ქვანახშირის საბადოებში, მიმდინარეობს მზადება შაორის მძლავრი საბადოების დასამუშავებლად.

სკკპ ცენტრალურმა კომიტეტმა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ მიიღეს დადგენილება აზერბაიჯანიდან — ყარადაღიდან თბილისისათვის გაზის მიწოდების შესახებ. წელს დაიწყება და 1959 წლისათვის ძირითადად დამთავრდება სამაგისტრალო გაზსადენის მშენებლობა, რომელიც გაზს მიაწვდის თბილისსა და რუსთავს. ამით შეიქმნება ყველა პირობა მრეწველობის მუშაობის გასაუმჯობესებლად, დედაქალაქის მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მოთხოვნილებათა დასაკმაყოფილებლად.

წელს რესპუბლიკის ჩაის პლანტაციებში იმუშავებს ჩაის სასხლავი და საკრეფი მანქანები, რომლებსაც თბილისის 26 კომისრის სახელობის სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებელი ქარხანა უშვებს. ეს მანქანები საგრძნობლად გაუმჯობესებენ შრომატევად სამუშაოთა მექანიზაციას.

საქართველო ახლა საბჭოთა კავშირს აწვდის სსრ კავშირში წარმოებული ჩაის 97 პროცენტს და ამ პროდუქციაზე ჩვენი ქვეყნის მოთხოვნილების 60 პროცენტს აკმაყოფილებს. საქართველოს მეჩაიეებმა ვალდებულება იკისრეს წელს მოკრიფონ 127 ათასი ტონა ხარისხოვანი ჩაის ფოთოლი, რაც გასულ წელს მოკრეფილ 19 ათასი ტონით გადააჭარბებს. ჩვენი რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობის მუშაკები მხურვალედ გამოეხმაურნენ სკკპ ცენტრალური კომიტეტისა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს მიმართვას სოფლის მეურნეობის მუშაკებისადმი. ამჟამად მუშავდება ჩაის წარმოების შემდგომი მკვეთრი გადიდების პერსპექტიული გეგმა იმ ვარაუდით, რომ უახლოეს ათ წელიწადში მაქსიმალურად დავაკმაყოფილოთ ჩვენი ქვეყნის მოთხოვნილება მაღალხარისხოვან ჩაიზე.

გათვალისწინებულია აგრეთვე უახლოეს ათ წელიწადში ერთიორად გავადიდოთ ვენახების ფართობი და 1965 წლისათვის იგი 120 ათას ჰექტარამდე ავიყვანოთ. თუმცა საქართველო სოფლის მეურნეობის მხრივ ტექნიკური კულტურების ქვეყნად ითვლება, მაგრამ ჩვენს წინაშე დგას სერიოზული ამოცანები მეცხოველეობის პროდუქტიულობის ამაღლების დარგშიც.

ამას წინათ შემდგარმა სოფლის მეურნეობის მუშაკთა რესპუბლიკურმა თათბირმა განიხილა და შეაჯამა გასული წლის სამეურნეო შედეგები და დასახა კონკრეტული ღონისძიებანი 1958 წლისათვის. კოლმეურნე გლეხობამ და საბჭოთა მეურნეობების მუშაკებმა გაიჩაღეს სოციალისტური შეჯიბრება ყველა სასოფლო-სამეურნეო კულტურის უხვი მოსავლის მიღებისათვის, უახლოეს წლებში მეცხოველეობის პროდუქციის შესამჩნევად გადიდებისათვის.

საქართველოს კომპარტიის XVIII ყრილობამ, რომელიც ამას წინათ გაიმართა, შეაჯამა სამეურნეო და კულტურული მშენებლობის ყველა უბანზე გაწეული მუშაობის შედეგები, დასახა ახალი გრანდიოზული ღონისძიებანი რესპუბლიკის მრეწველობის, სოფლის მეურნეობისა და კულტურის მძლავრი აღმავლობისათვის. ყრილობის გადაწყვეტილებათა განხორციელება ხელს შეუწყობს ჩვენი რესპუბლიკის წინსვლასა და აყვავებას.

საქართველო ძველი კულტურის ქვეყანაა, რომელსაც სახელოვანი ტრადიციები და მრავალსაუკუნოვანი ისტორია აქვს. მაგრამ ფეოდალური საქართველოს ეკონომიურმა დაცემამ, რაც გამოწვეული იყო სახელმწიფოებრივი და სამეურნეო დაქუცმაცებულობით, აუტარებელი მტრის მრავალი გამანადგურებელი შემოსევით, დიდად შეაფერხა ქვეყნის კულტურული განვითარება. ქართველი ხალხის შემდგომი პოლიტიკური, ეკონომიური და კულტურული განვითარებისათვის უდიდესი პროგრესული მნიშვნელობა ჰქონდა რუსეთთან შეერთებას.

მოწინავე რუსული კულტურის გავლენა, შემდეგ კი რუსეთის პროლეტარიატის რევოლუციური მოძრაობა წარმოადგენდა უდიდეს პროგრესულ ძალას ქართველი ხალხის ცხოვრებაში. მეფის თვითმპყრობელობის პირობებშიც კი რუსული და ქართული კულტურის პროგრესული მოღვაწენი განუწყვეტლივ განამტკიცებდნენ ღრმა მეგობრულ კავშირს.

60-80-იანი წლების ქართველი საზოგადო მოღვაწეების — ი. ჭავჭავაძის, ა. წერეთლის, ნ. ნიკოლაძის, გ. წერეთლისა და სხვების მსოფლმხედველობა ყალიბდებოდა გამოჩენილი რუსი რევოლუციონერი-დემოკრატების ბ. ბელინსკის, ნ. ჩერნიშევსკის, ნ. დობროლიუბოვის, ა. გერცენის ძლიერი გავლენით.

რუსეთში რევოლუციური მოძრაობის უშუალო ზეგავლენით გასული სუკუნის 90-იან წლებში საქართველოში ჩაისახა პირველი მარქსისტული ორგანიზაციები. მისდიგდნენ რა დიდი ლენინის მოძღვრებას, ამ წლებში დაიწყეს თავიანთი რევოლუციური მოღვაწეობა ი. ბ. სტალინმა, ლ. კეცხოველმა, ა. წულუკიძემ, მ. ცხაკაიამ, რომლებმაც დიდი მუშაობა გააჩაღეს საქართველოსა და ამიერკავკასიაში ლენინურ-ისკრული სოციალ-დემოკრატიული ბოლშევიკური ორგანიზაციების შესაქმნელად.

საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ საქართველოში, ისევე როგორც მთელ სსრ კავშირში, ნამდვილი კულტურული რევოლუცია მოხდა. თუ ჯერ კიდევ ამ საუკუნის დასაწყისში საქართველოს მოსახლეობის 80 პროცენტი წერა-კითხვის უცოდინარი იყო, ახლა საბჭოთა საქართველო წერა-კითხვის მთლიანი მცოდნეობის რესპუბლიკაა. 4.500 დაწყებით, შვიდწლიან და საშუალო სკოლაში, მუშა და სოფლის ახალგაზრდობის, მოზრდილთა სკოლებში 704 ათასი კაცი სწავლობს,

დიდ ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციამდე ჩვენ არც ერთი უმაღლესი სასწავლებელი არ გვქონდა. ახლა კი გვაქვს 19 უმაღლესი სასწავლებელი, სადაც 40 ათასზე მეტი სტუდენტი სწავლობს. საქართველოში ყოველ ათას კაცზე მოდის 18 კაცი უმაღლესი განათლებით. ეს სამნახევარჯერ მეტია, ვიდრე საფრანგეთში და ოთხჯერ მეტი, ვიდრე ინგლისში.

რესპუბლიკაში არის 128-ზე მეტი სამეცნიერო-საკვლევი დაწესებულება, რომლებშიც ნაყოფიერ მუშაობას ეწევა 6.800-ზე მეტი მეცნიერი მუშაკი. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია, რომელიც 1941 წელს შეიქმნა, რესპუბლიკაში მეცნიერული აზრის განვითარების შტაბს წარმოადგენს. სერიოზული ამოცანები დგას ფიზიკის, ელექტრონიკის, ავტომატიკისა და ტელემექანიკის ინსტიტუტების, გამოთვლითი ცენტრის, ხელსაწყოთმშენებლობისა და საწარმოო პროცესების ავტომატიზაციის საშუალებათა სამეცნიერო-საკვლევი ინსტიტუტის და გასულ წელს შექმნილი სასოფლო-სამეურნეო მეცნიერებათა აკადემიის კოლექტივების წინაშე.

საბჭოთა ხელისუფლების წლებში შესანიშნავ წარმატებებს მიაღწიეს ქართულმა ლიტერატურამ და ხელოვნებამ. ჩვენმა პოეტებმა და მწერლებმა, სოციალისტური რეალიზმის მეთოდის მომარჯვებით, შექმნეს არაერთი მაღალმხატვრული ნაწარმოები, რომლებიც კარგად არის ცნობილი მთელ ჩვენს ქვეყანაში. ამჟამად რესპუბლიკაში გაცხოველებული, დაძაბული მზადება მიმდინარეობს ქართული ლიტერატურისა და ხელოვნების დეკადისათვის, რომელიც მოსკოვში გაიმართება მიმდინარე წლის 21 მარტს. დეკადამდე სულ ცოტა დრო დარჩა. მწერლებს, კომპოზიტორებს, მუსიკოსებს, მომღერლებს, მოცეკვავეებს, მხატვრებს, მოქანდაკეებსა და გრაფიკოსებს შეგნებული აქვთ დიდი პასუხისმგებლობა — მოსკოვის მომთხოვნ საზოგადოებრიობას უჩვენონ ჩვენი ლიტერატურისა და ხელოვნების საუკეთესო ნიმუშები.

საქართველოს მშრომელები ემზადებიან მეორე ღირსშესანიშნავი დღესასწაულისათვის. ეს არის ჩვენი დედაქალაქის, ჭალარა, მაგრამ მარად ახალგაზრდა თბილისის სახელოვანი იუბილე— მისი დაარსების 1.500 წლისთავი. თბილისი საბჭოთა კავშირისა და მსოფლიოს ერთ-ერთი უმშვენესი ქალაქია. საბჭოთა ხელისუფლებამ მთლიანად უცვალა სახე ჩვენს დედაქალაქს, ახალი ელფერი მისცა, ახალი სიცოცხლე მიანიჭა მას.

ჩვენი რესპუბლიკის მშრომელებმა მთელ საბჭოთა ხალხთან ერთად სიხარულითა და ზეიმით აღნიშნეს საბჭოთა არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის სახელოვანი მე-40 წლისთავი. თავის ეროვნულ დღესასწაულს ქართველი ხალხი აღნიშნავს მაღალი პოლიტიკური და შრომითი აღმავლობის ვითარებაში, რაც გამოწვეულია სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნებისათვის მზადებით.

დიდი და ისტორიულია ის წარმატებები, რომლებიც კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის ყოველდღიური მზრუნველობით ქართველმა ხალხმა მოიპოვა 37 წლის მანძილზე. ბედნიერია მისი აწმყო, კიდევ უფრო ბრწყინვალეა მისი მომავალი.

გაზაფხული სალხინოში

ტეხურის სათავეებთან, კავკასიის ზვიადი მთების ძირში ფერდობზე შეფენილია სოფელი სალხინო, რომელიც ძველთაგანვე ცნობილია თავისი მომხიბლავი ბუნებით, ანკარა წყაროს წყლებით, სახელგანთქმული თუალეშით...

საბჭოთა ხელისუფლებამ განათლება და კულტურა შეიტანა მთის სოფელში. შორს ანათებენ ელექტრონათურები. ამჟამად აქ საშუალო და უმაღლესი განათლების მქონე ასზე მეტი ინტელიგენტი — მასწავლებელი, ექიმი, აგრონომი, ზოოტექნიკოსი, მეტყევე და სხვა დარგის სპეციალისტი მუშაობს. სალხინოს დაწყებითსა და საშუალო სკოლებში ხუთასზე მეტი ბავშვი სწავლობს. ბევრი ახალგაზრდა უმაღლეს განათლებას იღებს თბილისსა და ჩვენი ქვეყნის სხვა ქალაქებში.

კოლმეურნეობაში მუშაობს საავტომყოფო, რადიო, ელექტრობა, წიგნი, გაზეთი დიდი ხანია დამკვიდრდა სალხინოელთა ყოფაცხოვრებაში.

სიმინდის მაღალი მოსავალი იყო შარშან სალხინოში. ჰექტარზე ცხრა ცენტნერს ვარაუდობდნენ, უეტყველად თექვსმეტი მიიღეს და სიმინდის წარმოების დავალება ასსამოცდაათი პროცენტით შეასრულეს.

სალხინოელთა სიმდიდრეა ჩაი.

— რაკი ჩაი ვახსენეთ, გაიცანით ჩვენი კოლმეურნეობის სამოცდათუთმეტი წლის „ახალგაზრდა“, ჩაის გმირი მინადორა ბასილაია, — ღიმილით ამბობს კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ვალერიან თოდუა და გვაცნობს ცოცხალი სახის კაფანდარა დედას. — მინადორა, — განაგრძობს ვალერიანი, — ჩვენი სოფლის ახალგაზრდა მეჩაიეთა მასწავლებელი და ორგანიზატორია. მას ჩიტიც ვერ მოასწრებს დილით ადგომას. წელს სამი ათას კილოგრამზე მეტი ჩაის მწვანე ფოთოლი მოკრიფა. მარტო პრემიის სახით ხუთი ათასი მანეთი მიიღო, ხოლო ავანსად ნახევარი ტონა სიმინდი და სამი ათასამდე მანეთი.

— აა! ხომ არ მეშლება, მინადორა?! — ეუბნება თავმჯდომარე მოხუცს!

—მერე რა? — ბევრს ვკრეფ, ფულსაც ბევრს ვიღებ, ჩემთვის ვშრომობ, სხვისთვის ხომ არა, — ამბობს სახეგაბრწყინებული დედა.

სალხინოში ჩაის მოსავლიანობის ზრდაზე მეტყველებს შემდეგი ციფრი: 1953 წელს კოლმეურნეობამ ჩაით მიიღო ერთნახევარი მილიონი მანეთი, გასულ წელს ორი მილიონი, ხოლო წელს ამ თანხამ ორ მილიონ ორას ათას მანეთს გადააჭარბა.

— ყველა დარგში წინ მივიწევთო, მაგრამ ყველაზე მეტი წარმატება მეცხოველეობაში გვაქვს, — გვითხრა ამხ. თოდუამ და ნათქვამის დასადასტურებლად საპუხალტრო ციფრები მოიშველია.

განა შეიძლება სალხინოზე ილაპარაკო და ოჯალეში არ მოიხსენიო, ძველი ბერძნების მიერ მრავალგზის ქებული ოჯალეში, ხოლო ოჯალეშზე ილაპარაკო და მარკოზ სურმავა არ ახსენო?

სამოც წელზე მეტია ტრიალებს მარკოზ სურმავა სალხინოს ზვრებში. ტყუილად კი არ ეძახიან მას სალხინოს ცოცხალ მემატიანეს.

აგრონომმა მარკოზ სურმავამ წლების განმავლობაში სალხინოში შექმნა მევენახეობის საცდელი სადგური და აღადგინა ძველ კოლხეთში გავრცელებული და შემდეგ დაკარგული ვეზის თიბიმის ყველა ჯიში.

ბარაქიანი შემოდგომა იყო შარშან სალხინოში. ახლა აქ სიწყნარეა. დიდი ხანია შეწყდა ასხის მთიდან ტაატით მოთამავალი პირუტყვის ბღავილი, ძაღლების ყეფა და მწყემსების შეძახილი.

სუსხიანი ზამთარია წელს ტეხურის ხეობაში. ირგვლივ მთებს თოვლის საბანი ახურავთ, მაგრამ ბარში სულ უფრო მძლავრად იგრძნობა მოახლოებული გაზაფხულის სუნთქვა და ბუნების გამოღვიძებასთან დაკავშირებული სიცოცხლე.

თებერვალია ახლა... სწორედ თებერვალმა — საქართველოს ოქტომბერმა დაუმკვიდრა ეს ბედნიერება სალხინოელებს. ოცდაერვადმეტი წელია, რაც უხვად სარგებლობენ ისინი ამ ბედნიერების ყველა სიკეთით. ლაღად ცხოვრობენ დღეს სალხინოელები. გულით შეეხარიან სტუმრის მოსვლას, დღესასწაულს, ქორწილს. შუხუნა ოჯალეშით სვამენ მშობლიური პარტიისა და მთავრობის სადღეგრძელოს, მშვიდობის, უკეთესი მომავლის სადღეგრძელოს.

ა. ნინუა.

ფაქტები მეტყველებენ

★ 1913 წლისათვის საქართველოში 200-მდე წვრილი კუსტარული საწარმო იყო. სამრეწველო პროდუქციის გამომუშავება ერთ სულ მოსახლეზე 18 მანეთს შეადგენდა. ახლა საქართველოს სს რესპუბლიკაში 1.800-ზე მეტი მსხვილი ფაბრიკა, ქარხანა და კომბინატია, ხოლო მსხვილ და წვრილ საწარმოთა საერთო რაოდენობა 4.300-ს აღემატება. 1957 წელს ერთ სულ მოსახლეზე სამრეწველო პროდუქციის გამომუშავება შეადგენდა დაახლოებით 3.650 მანეთს.

★ საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ საქართველოში შეიქმნა და განვითარდა მრეწველობის ახალი დარგები: ენერგეტიკული, სამთამადნო, ქიმიური, საფეიქრო, ქიმიური, მეტალურგიული ჩარხმშენებელი, მანქანათმშენებელი. აშენდა ახალი სოციალისტური ქალაქები: ტყვარჩელი, რუსთავი.

★ ომის შემდგომ წლებში რესპუბლიკაში აშენდა ისეთი დიდი სამრეწველო ობიექტები, როგორიც არის ქუთაისის საავტომობილო, რუსთავის მეტალურგიული, თბილისის ელექტრომავალსამშენებლო ქარხნები, გორის ბამბეულის კომბინატი, რუსთავის ცემენტისა და აზოტოვანი სასუქების ქარხნები.

★ საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე საქართველოში 209 კლუბი და 129 ბიბლიოთეკა იყო. დღეს რესპუბლიკის ქალაქებსა და რაიონებში მუშაობს 1.800-ზე მეტი კლუბი, 3.000-მდე მასობრივი ბიბლიოთეკა, 20 თეატრი, 40 მუზეუმი.

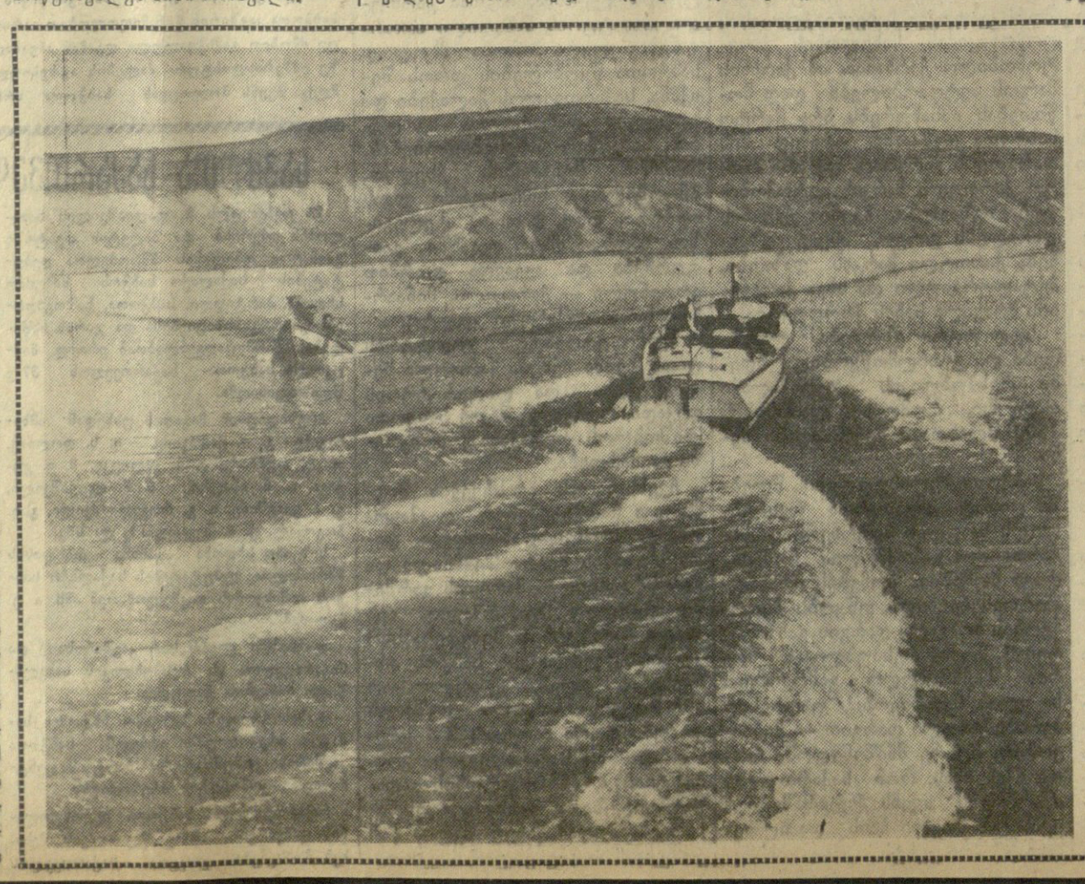

ეს სად არის? — სად მიაპობს კატერი ტალღებს, სად დასცურავენ ნავები, რას დასცქერიან ამაყად მთები?

თქვენ უკვე იცანით ალბათ თბილისის ზღვა.

ხალხმა თუ თქვა — რას არ იზამს: ზღვაში გადგამს დედამიწას, ზღვას ხმელეთზე გადმოიყვანს.

ეს ძველი სიმღერა ზედგამოჭრილია თბილისის ზღვაზე და მის შემქმნელ ხალხზე. ხალხი საუკუნეების მანძილზე უძლური იყო სახე შეეცვალა სილჯუკებისა და მონღოლების შემოსევის შედეგად ხრიოკად ქცეული, ქარის სათარეშო, ცხელი მზით გადატრუსული სამგორისათვის. წყალი სუ„ეროდა ტრამალებს. უწყლობამ არ გაახარა არც ხე, არც ბალახი. მაგრამ აი კომუნისტურმა პარტიამ წარმართა ხალხის უძლეველი ძალა და მის ოცნებასაც ფრთები შეასხა. ივრის წყალი მოლივლივე ზღვად ჩაიყენა სამგორის ველმა. ზღვამ კი გაიცოცხლა მიდამო, ზღვადვე ალივლივა მობიბინე ჯეჯილი საუკუნეობით მკვდარ ველზე, ნავენახარზე გაახარა ვაზი, შეცვალა დედაქალაქის ჰავა.

აი ამაზე უთქვამს ხალხს: რაც მტრობას დაუქცევია, სიყვარულს უშენებიაო.

* * *

სურათზე: თბილისის ზღვა.

ფოტო ვ. გინზბურგისა.

37 1958

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ხალხის კუთვნილება

საბჭოთა საქართველოს 37 წელი შეუსრულდა. რამდენი რამ გაკეთდა ამ წლების მანძილზე. სოციალისტურმა წყობილებამ უმაგალითო სიმაღლემდე აიყვანა საბჭოთა საქართველოს კულტურა, მისი მეცნიერება, ხელოვნება და ლიტერატურა.

ხელოვნება გახდა ხალხის კუთვნილება.

ჩვენ ყოველდღიურად ახლის დაბადებისა და გამარჯვების მოწმენი ვართ. ცხოვრების ჩვეულებრივ მოვლენად მიგვაჩნია გუშინდელ უდაბნოში წალკოტის გაშენება, უკაცრიელ ადგილას დიდი საწარმოო გიგანტის ამუშავება. საბჭოთა ადამიანისათვის ყოველი ახალი დღე კომუნიზმის ნათელი შენობის ახალი აგურია.

საბჭოთა კავშირის ხალხთა ერთიან ძმურ ოჯახში გაიფურჩქნა და აყვავდა ფორმით ეროვნული, შინაარსით სოციალისტური ქართული კულტურა. ამის ნათელი დადასტურებაა ქართული ხელოვნებისა და ლიტერატურის დეკადის მოწყობა მოსკოვში.

დეკადისათვის მზადების გადამწყვეტი დღეები დაემთხვა საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 37-ე წლისთავს. ვაჯამებთ რა საბჭოთა საქართველოს მიღწევებს სახალხო მეურნეობისა და კულტურის დარგში, ჩვენ მოვალენი ვართ კიდევ მეტი პასუხისმგებლობით ვემზადოთ დეკადისათვის — საქართველოს შემოქმედებითი კოლექტივების ამ დიდი გამოცდისათვის.

თბილისის რუსთაველის სახელობის თეატრი დეკადაზე წარსდგება ხუთი სპექტაკლით (ლ. ქიაჩელის „ტარიელ გოლუა“, სოფოკლეს „ოიდიპოს მეფე“, ვ. ვიშნევსკის „ოპტიმისტური ტრაგედია“, გ. ქელბაქიანის „ახალგაზრდა მასწავლებელი“ და ჯ. ფლეტჩერის „ესპანელი მღვდელი“).

ჩვენი თეატრის კოლექტივი საქართველოს ხელოვნებისა და ლიტერატურის ყველა მუშაკთან ერთად უდიდესი ენთუზიაზმით ემზადება მომავალი შემოქმედებითი ანგარიშისათვის, დეკადისათვის, რომელიც საბჭოთა საქართველოს კულტურის დღესასწაული იქნება.

აკაკი ვასაძე,
სსრ კავშირის სახალხო არტისტი.

ფაქტები მეტყველებენ

★ 1872 წელს საქართველოში საექსპლოატაციოდ გადაეცა 312 კილომეტრი სიგრძის პირველი რკინიგზის ხაზი — თბილისი-ფოთი. ახლა რესპუბლიკაში რკინიგზის ხაზების სიგრძე შეადგენს 1.336 კილომეტრს. აქედან 65 პროცენტი ელექტროფიცირებულია. რკინიგზის ელექტროფიცირებული ხაზების ხვედრითი წონით ჩვენს რესპუბლიკას პირველი ადგილი უჭირავს საბჭოთა კავშირში.

★ თუ 1913 წელს საქართველოში მოკრეფილი იყო მხოლოდ 560 ტონა ჩაის მწვანე ფოთოლი, ახლა ყოველწლიურად 120 ათას ტონაზე მეტს კრეფენ. საქართველო აწარმოებს საბჭოთა კავშირში მოყვანილი ჩაის დაახლოებით 97 პროცენტს. 1965 წლისათვის ჩვენს რესპუბლიკაში მოიკრიფება სულ ცოტა 200 ათასი ტონა ჩაის მწვანე ფოთოლი.

★ შარშან რესპუბლიკაში 200 ათასი ტონა ყურძენი მოიკრიფა. ახლო მომავალში კახეთის, ქართლის, სამხრეთ ოსეთის, იმერეთის მდინარეთა ხეობები მთლიანად ბაღებისა და ვენახების ზონად გადაიქცევა. 1965 წლისათვის ვენახი 120 ათასამდე ჰექტარ ფართობს დაიკავებს.

★ თუ ოქტომბრის რევოლუციამდე საქართველოში არც ერთი უმაღლესი სასწავლებელი არ იყო, ახლა მუშაობს 2 აკადემია და 19 უმაღლესი სასწავლებელი, რომლებშიც წარმოდგენილია ცოდნის ყველა დარგი. რესპუბლიკაში ყოველ ათას სულ მოსახლეზე მოდის უმაღლესი განათლების მქონე 18 კაცი, ანუ 3,5-ჯერ მეტი, ვიდრე საფრანგეთში, 4-ჯერ მეტი, ვიდრე ინგლისში, 10-ჯერ მეტი ვიდრე თურქეთში, 50-ჯერ მეტი, ვიდრე ირანში.

★ საქართველოს სს რესპუბლიკაში არის 130-ზე მეტი სამეცნიერო-საკვლევი დაწესებულება, მათ შორის ელექტროტექნიკის, ავტომატიკისა და ტელემექანიკის, ელექტროქიმიის ინსტიტუტები, შექმნილია მსხვილი გამოთვლითი ცენტრი, საექსპერიმენტო ატომური რეაქტორი. რესპუბლიკაში მომუშავე 6.000 მეცნიერი მუშაკიდან 350-ზე მეტი მეცნიერებათა დოქტორია.

საქონელი... ქართული მარკით

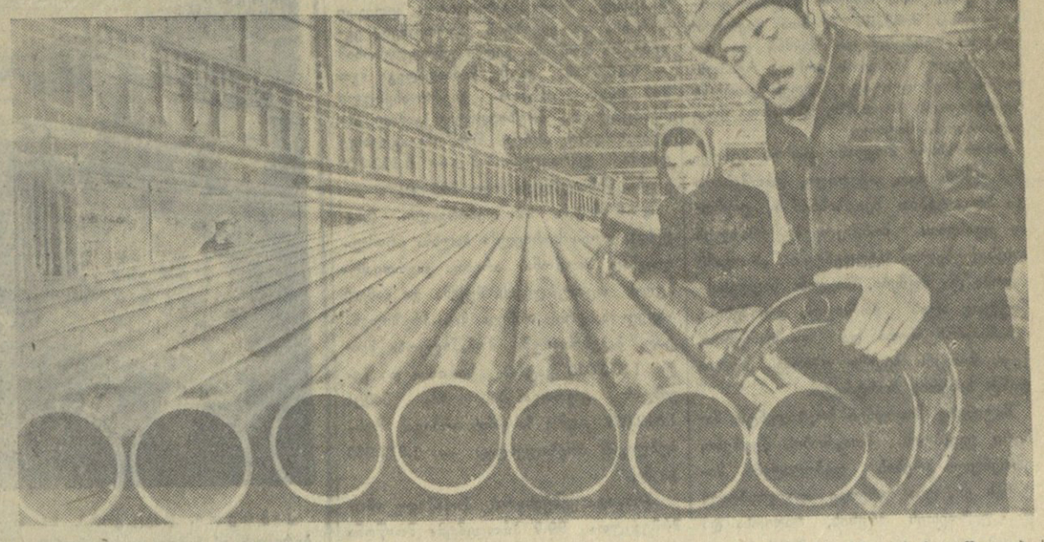

ფოთი-შანხაი, ფოთი-მარსელი, ფოთი-ლივერპული...

ჩვენი პლანეტის ზღვებსა და ოკეანეებს ყოველი მიმართულებით სერავენ ქართული მიწის წიაღის მადლით, მსოფლიოში საუკეთესოდ აღიარებული ჩვენებური მარგანეცის მადნით სავსე ხომალდები.

მიაქვთ მათ საქართველოდან მარჯვე ჭიათურელი მაღაროელების მიერ მოპოვებული, ოქროთი ფასგადახდილი მადანი, და მდიდრდება საბჭოთა ქვეყნის საგანძური. ქართული მარგანეცი თავისთავად ვალუტაა. მაღალი მარკების ფოლადის მიღებას ისე ვერც ერთი მეტალურგი ვერ შესძლებს, თუ მას მარგანეცის მადანი, ან უფრო ძვირფასი ფეროშენადნობები არა აქვს. ჩვენ მარგანეციც საკუთარი გვაქვს, ფეროშენადნობსაც თვითონ ვაკეთებთ და მაღალი მარკების ფოლადის ოსტატებიც ბლომად გვყვანან. რესპუბლიკა მართებულად ამაყობს ზესტაფონის ფეროშენადნობთა ქარხნის კოლექტივის, რუსთავის მეტალურგების მიღწევებით, მათი ნახელავი ძვირფასი შენადნობებით, უნაწიბურო მილებით, მრავალი სახელწოდების სხვა ნაგლინით.

განვლო იმ დრომ, როდესაც საქართველო — თვითმპყრობელი მეფის იმპერიის განაპირა კუთხე, „ინოროდცების“ ქვეყანა ინდუსტრიულად უმწეო იყო და მარტივი დანადგარებიც კი უცხოეთიდან შემოგვქონდა, მათს გასამართავად უცხოელ მემონტაჟეებს ბაჯაღლო ოქროთი ვისტუმრებდით.

ახლა ხომალდებს, მატარებლებს საქართველოდან სხვა ქვეყნებისაკენ მიაქვთ არა მარტო მარგანეცი, არამედ ჩვენი ინდუსტრიის მრავალი სახელწოდების სხვა პროდუქციაც. მაღაროელების, მეტალურგების, მანქანათმშენებლების, ფეიქრების, ცვების მრეწველობის საწარმოთა კოლექტივების სახელი საყოველთაოდ ცნობილია. მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში მუშაობენ მათი მარჯვენით ნაკეთები, ქართული მარკით დამშვენებული სხვადასხვა სისტემისა და კლასის ლითონდასამუშავებელი ჩარხები, თვითსაცლელი ავტომანქანები, მრავალი სახელწოდების ჰიდრომეტეოროლოგიური ხელსაწყოები,

იმერული და კახელი მეაბრეშუმეების მიერ გამოყვანილი პარკით წინათ იტალიელი და ფრანგი კომერსანტები მდიდრდებოდნენ. თუ სამტრედიელი ან ხონელი მეაბრეშუმე დასახლისი საყაბალახედ საკმარისი დარაიის მოსაქსოვად საჭირო ყაჩს გადაირჩენდა, დიდ სიკეთედ მიაჩნდა. ახლა ჩვენი აბრეშუმის პარკს ჩვენშივე ვამუშავებთ, აბრეშუმის ქსოვილებაც ჩვენშივე ვქსოვთ და, თუ უცხო ქვეყნებში ქართულ აბრეშუმს კვლავ ჰყავს მოტრფიალეები, ინებონ ნატიფად ნაქსოვი ჩვენებური კრეპჟორჟეტები, კრეპდეშინები, ყოველგვარი სხვა სახელწოდების ნატურალური აბრეშუმის ქსოვილები.

თბილისელი და ქუთაისელი რკინიგზელები ხშირად ტვირთავენ ეშელონებად ჩამოყენებულ მატარებელთა ვაგონებს დიდ-დიდი, საგულდაგულოდ შეკეთილი ყუთებით, ყუთებზე უცხო წარწერებია: ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკაში, ბულგარეთის სახალხო-დემოკრატიულ რესპუბლიკაში, ვიეტნამში... ინდოეთში, ავღანეთში, პოლონეთში, რუმინეთში, ალბანეთში, ჩეხოსლოვაკიაში, ბევრ ქვეყანაში იგზავნება ჩვენი რესპუბლიკიდან საქართველოს ინდუსტრიული წაწარმი.

ჩინური ანდაზაა: ხალხმა რომ ერთად ამოისუნთქოს, ქარიშხალი იქნებაო. 1921 წლის 25 თებერვალს ქართველმა ხალხმა ამოისუნთქა, ამოვარდნილმა ქარიშხალმა შორს, დასაკარგავში გადაისროლა შავი ღრუბლები, გააცამტვერა ექსპლოატატორთა საქმე და სახელი, მზე მოაფინა საქართველოს და ხორცი შეასხა დიდი ილიას თანამოსაუბრის მოხევის ოცნებას:

ჩვენი თავი ჩვენვე გვეყუდნის!

ფოთი-შანხაი, ფოთი-ხანოი, ფოთი-ოდესა, ბათუმი-ნოვოროსიისკი, სოხუმი - ნიკოლაევი... ზღვებსა და ოკეანეებს სერავენ ქართული მიწის მადლით, საქართველოს ინდუსტრიულ საწარმოთა კოლექტივების მიერ გამოშვებული საქონლით — ლითონით, მანქანა-დანადგარებით, მადნით, ქსოვილებით, ღვინით, ხილით, ძვირფასი სასმელებით სავსე ხომალდები.

დ. ლოგვთაძე.

* * *

რუსთავი. მეტალურგიული ქარხნის მილსაგლინავ საამქროში. სურათზე: მთლიანაგლინი მილების შემოწმება გასაგზავნად დატვირთვის წინ.

ამირან აბშილავა

საზეიმო

ელავს, როგორც ცისარტყელა
საქართველოს დილა, —
სალამურმა სიხარულით
გული ააფრინა,

კავკასიის ფერდობებზე
ლურჯად შეფენილა —
ვენახები, ციტრუსები,
ცხვრის ფარა და ია,

მოჩანს ცამდე აზიდული
ბუმბერაზი მთები,
ჭიუხებზე გადმოჩქეფენ
ვერცხლის ჩანჩქერები,

დარიალთან ისევ ისმის
დინამიტის ხმები, —
ხალხის სამსახურში დგება
ჩვენი შმაგი თერგიც.

ბრწყინავს რუსთავ-ქუთაისი,
ფოლადი და ავტო,
ჩვენი ხვავი და ბარაქა,
ჩვენი უხვი საბრდო...

ჩვენო ტკბილო საქართველოვ,
სიცოცხლეზე კარგო,
შენი ზეცის მწველი მზე და
სიყვარული გვათბობს.

ბრწყინავს ოქროს ჩარდახებში,
მზეს ღიმილით ხვდება, —
ეს ხომ ჩვენი თბილისია,
ჩვენი ტკბილი დედა,

ვარდებით და ყვავილებით
ზეიმს ეგებება,
ჩვენს მხარეში გაზაფხული
თებერვლიდან დგება.

მე მიყვარს საქართველო

მე არ ვეკუთვნი იმ რუსი ადამიანების რიცხვს, ვინც საქართველოს პირველად პუშკინისა და ლერმონტოვის ნაწარმოებებით გაეცნო. 1941 წლის შემოდგომაზე, დაწესებულება, რომელშიც დედა მუშაობდა, თბილისში იქნა ევაკუირებული და მეც დედასთან ერთად ჩამოვედი. მაშინ 9 წლისა ვიყავი.

თბილისში ერთ მოხუც ქართველ დიასახლისთან დაგვაბინავეს. ის მარტო ცხოვრობდა ორ პატარა ოთახში, ორი შვილი ფრონტზე ჰყავდა და თავისი დარდი აწუხებდა, მაგრამ არ იმჩნევდა და არ წუწუნებდა. მან შვილივით მიგვიღო და შეგვითვისა. საკუთარ ულუფას გვიყოფდა. დედა მაშინ ჰოსპიტალში მუშაობდა. ჩვენი კეთილი დიასახლისი ხშირად მიდიოდა მასთან ერთად ჰოსპიტალში და საჩუქრები მიჰქონდა დაჭრილ მეომრებთან — და ჩემდა გასაკვირად, არაქართველებთან.

— ქართველებს რათ უნდათ. ისინი შინ არიან. ყველას გამოუჩნდება მახლობელი და ნათესავი. ყურადღება კი სწორედ იმათ სჭირდებათ, რომლებსაც დედის, დისა და ცოლის მზრუნველი ხელი ვერ მოსწვდება შორიდან. — ამბობდა იგი.

იმ გაზაფხულზე მოხუცს უფროსი შვილის დაღუპვის ამბავი შეატყობინეს ფრონტიდან. ბარი გამიჩნდა, ხალხის კულტურასა და ზნეჩვეულებას გავეცანი, მივხვდი, რომ ჩემს ბავშვურ ალღოს არ მოვუტყუებივარ.

საქართველოში უკვე იმდენი მეგობარი და მახლობელი გავიჩნდა, რომ თბილისი შობლიურ ქალაქად ვიწამეთ.

ახლახან ქართველზე გავთხოვდი. არ ვიცი, იქნებ ესეც ქართველი ხალხისადმი სიყვარულის გამო მოხდა. მიხარია და მეამაყება, რომ ქართველი ქალიშვილებისა და ვაჟკაცების დედა ვიქნები და მეტს არ ვინატრებდი: დაე ისეთი დედა ვყოფილიყავი, როგორიც ის ჩემი პირველი ქართველი ნაცნობი, მოხუცი დიასახლისი იყო.

კლავდია ბურკოვა,
თბილისის აბრეშუმსაქსოვი ფაბრიკის ქსოვის ინსტრუქტორი.

სურათზე: შეხვედრის მონაწილეთა ერთი ჯგუფი. სხედან (მარცხნიდან მარჯვნივ) — ძველი ბოლშევიკები ვ. ძნელაძე, გრ. ჭელიძე, გ. მეავანაძე, ს. ქურიძე (ეული), პ. დანელია, ვ. ნადარეიშვილი, ო. დანელია. დგანან: სტუდენტი ვ. გოგოლაშვილი, მოწინავე მუშა რ. მჭედლიძე, მოსწავლე გ. კვარაცხელია, წესმდებელი მუშა ქ. ბუმბერიძე, ძველი ბოლშევიკები პ. ცანავა და ვ. ოდიშარია.

ფოტო ვ. გინზბურგისა.

საინტერესოდ ჩატარდა გუშინ ჩვენი გაზეთის მუშაკებისა და წარმოების ნოვატორების, მსახიობების, მხატვრების, ახალგაზრდობის წარმომადგენელთა შეხვედრა რევოლუციის ვეტერანებთან, რომელიც გაზეთ „კომუნისტის“ რედაქციამ მოაწყო.

აქვე ვაქვეყნებთ ამ შეხვედრის ერთ-ერთი მონაწილის, ძველი ბოლშევიკის გრიგოლ ჭელიძის მოგონებას ქართველ ბოლშევიკთა სახელოვან საბრძოლო გზებზე.

როგორ ვიბრძოდით საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლებისათვის

1917 წლის თებერვლის ბურჟუაზიულმა და ოქტომბრის სოციალისტურმა რევოლუციებმა თურქეთის ფრონტზე კავკასიის მე-16 მსროლელ პოლკში მომისწრო. ოქტომბრის გადატრიალებამ და ცნობილმა დეკრეტებმა მიწისა და ზავის შესახებ ჯარისკაცებში დიდი აღფრთოვანება გამოიწვია. ფრონტი დაიშალა. სახლში მიმავალ ჯარისკაცებს მენშევიკები ყოველ სადგურზე ხვდებოდნენ და მათ განიარაღებას ცდილობდნენ. გვახსოვდა რა დიდი ლენინის სიტყვები: „ჯარისკაცმა იარაღს ხელი არ უნდა გაუშვას, რადგან რევოლუცია მხოლოდ დაიწყოო“, ჯარისკაცებში პროპაგანდას ვეწეოდით იარაღის ჩაბარების წინააღმდეგ.

1917 წლის ბოლოს რაჭაში, სოფელ ჭელიაღელეში გადავედი. კავკასიის სამხარეო კომიტეტის წარმომადგენლებმა ი. შავლაძემ და პ. წულუკიძემ ფრონტიდან დაბრუნებულთაგან ქვემო რაჭის ზოგიერთ დიდ სოფელში ძლიერი ორგანიზაციები შექმნეს.

როცა თბილისიდან ალექსანდრეს ბაღში მუშებისა და ჯარისკაცების მიტინგის დახვრეტის ამბავი მოვიდა, ხალხში მენშევიკების მიმართ დიდი ზიზღი და უნდობლობა გაღვივდა. ასე რომ მენშევიკები და ესერები საჯაროდ გამოსვლას ვეღარ ბედავდნენ. მახსოვს ერთხელ რაჭაში მიტინგზე მენშევიკებმა ჯარისკაცების ისევ ფრონტზე გაწვევა მოითხოვეს თურქეთის შემოტევის შესაჩერებლად. ამის გამო ხალხში აურზაური ატყდა და გაწვევაზე უარი ვთქვით. გადაწყდა ქუთაისში საგუბერნიო მთავრობასთან მოსალაპარაკებლად დელეგაციის გაგზავნა. დელეგაციაში მეც ვიყავი.

ქუთაისში გავიგეთ, რომ ს. გეგეჭკორი ციხიდან გაქცეოდა მენშევიკურ მთავრობას და სამეგრელოს მთებში წითელ პარტიზანულ რაზმს აყალიბებდა. ამ დროისათვის მას უკვე 1.000-ზე მეტი შეიარაღებული მებრძოლი ჰყავდა. მასთან იყვნენ ოფიცრები კ. ჭავჭანიძე, მ. გეგეჭკორი და სხვები. რაზმს უკვე ჰქონდა მენშევიკური მთავრობის ჯართან ბრძოლის გამოცდილება.

მენშევიკებთან უთანასწორო ბრძოლებში პარტიზანული რაზმი თანდათან იხევდა უკან რაჭალეჩხუმისაკენ. მან მიიღო დავალება გზადაგზა შეევსო რიგები მთავრობისაგან დეკნილი ფრონტელი ბოლშევიკი ჯარისკაცებით, გადაელახა კავკასიონი და ჩასულიყო ქალაქ კავკავში, კავკასიის სამხარეო კომიტეტის განკარგულებაში. ეს ასეც მოხდა. რაზმს რაჭიდან ოთხმოცამდე შეიარაღებული მებრძოლი შეუერთდა. როგორც დაბა ცაგერი— ლეჩხუმის მაზრის ცენტრი, ისე ქალაქი ონი — რაჭის მაზრის ცენტრი, სწრაფად დავიკავეთ. მთავრობის ადგილობრივი წარმომადგენლები თბილისში გაპარულიყვნენ, თავადაზნაურობა მიმალულიყო, ღარიბი გლეხობა კი სიხარულით შეგვეგება.

სამი თუ ოთხი დღის შემდეგ, ივნისის შუა რიცხვებში, ლაშქრული სიმღერით გავედით ქ. ონიდან. რაზმმა გადალახა თოვლიანი კავკასიონი და ჩრდილოეთ ოსეთის შემოვლით, გზადაგზა გელური დივიზიის ნარჩენი ნაწილების თავდასხმების მოგერიებით ჩავიდა ქ. კავკავში.

კავკავში შედგა მიტინგი, სადაც სიტყვებით გამოვიდნენ ფ. მახარაძე და ს. ქავთარაძე. მაშინ დაგვავალეს საქართველოს სამხედრო გზით ჩავსულიყავით დუშეთის მაზრაში და დავსმარებოდით აჯანყებულ მშრომელ გლეხობას მენშევიკების ჯართან უთანასწორო ბრძოლაში.

აჯანყებულთა დასახმარებლად ორი საველე ზარბაზანი და მისი დამცველი ოცეული გაიგზავნა. ამ ოცეულს მე ვხელმძღვანელობდი. ჩავედით თუ არა ყაზბეგში, დილით ადრე დუშეთისაკენ გავეშურეთ, ბრძოლა წარმოებდა ფასანაურიდან მლეთისაკენ გამოსასვლელში. ოცეული ორად გავყავი. ნახევარი წინა ხაზს მივაშველე. მტერი ძლიერ გვიტევდა. დაღამებისას ბრძანებით უკან უნდა დაგვიხია, მაგრამ გზა გადაჭრილი აღმოჩნდა და იძულებული გავხდით ბრძოლით გაგვეროღვია რკალი.

შეტევაზე გადმოსულ ძლიერ მტერს სასტიკი ბრძოლები გავუმართეთ სოფელ მლეთთან, სადგურ გუდაურთან და ჯვრის უღელტეხილზე. ამ ადგილებს სამ დღეღამეს ვამაგრებდით ს. გეგეჭკორის ძირითადი რაზმის მოლოდინში. ჩვენს წინაღმდეგ მოქმედებდა მტრის 14 ზარბაზანი, მრავალი ტყვიამფრქვევი და 1.500-მდე შაშხანა. ჩვენ არც ერთი ტყვიამფრქვევი აღარ გვქონდა. ზარბაზნის ყუმბარებიც გამოგველია.

მტრის ნაწილი ჯალათ ჯუღელის მეთაურობით სოფელ ფასანაურიდან წამოვიდა გუდამაყრის ხეობით ჩვენს ზურგში შემოსავლელად და სოფელ კობში გზის გადასაჭრელად. მლეთის თავზე და გუდაურთან რამდენიმე გაფანტრებული ერიში მოვიგერიეთ.

იმ ღამეს ყაზბეგში ს. გეგეჭკორთან ჩავედით, ზარბაზნებიც ჩავიტანეთ, თან მოვახსენეთ მტრის ძალების სიჭარბის შესახებ, ყაზბეგთან ბრძოლის გამართვას არ ვურჩევდით. მაგრამ კ. ჭავჭანიძემ (რაზმის სამწყობრო ხელმძღვანელი) მაინც მიიღო გადაწყვეტილება სრულიად არახელსაყრელ პირობებში მტერთან შებრძოლების შესახებ.

განთიადისას მტრის მიერ იმ ღამით დაკავებული პოზიციები ავიღეთ, მაგრამ მდგომარეობა, როგორც მოსალოდნელი იყო, სულ მალე შეიცვალა. გუდამაყრიდან და ჯვრის უღელტეხილიდან წამოსული მტრის დიდი ძალები შეერთდნენ და ყაზბეგს შემოუტიეს. კ. ჭავჭანიძე ბრძოლაში მოკლეს, ჩვენი მზვერავები არტილერიის ცეცხლქვეშ მოამწყვდიეს. ნაშუადღევს ხელჩართული ბრძოლა გაჩაღდა, ს. გეგეჭკორმა ბრძოლით უკანდახევისა და ზარბაზნების გადარჩენის განკარგულება მომცა. ჩემი ოცეული ბრძოლით იხევდა გველეთის ხიდისაკენ. ხიდი მდ. თერგზე ტყვიის ცეცხლში იყო გახვეული. 8 ცხენი ხიდზე დაგვიხოცეს. მებრძოლთა ნაწილმა ცხენებზე ამოფარებით ხოხვით გავალწიეთ თერგის მარჯვენა მხარეს და მტერს საპასუხო სროლა ავუტეხეთ. აქედან ცეცხლის მეორე რკალიც გავარღვიეთ და დარიალისაკენ გავიკაფეთ გზა.

დარიალის ციხეში გეგეჭკორი დაგვხვდა. აქედან ჩვენ კავკავში ჩავედით, სადაც ბიჩერახოვის ფრონტზე გასაგზავნად გვამზადებდნენ, მაგრამ დიდი ლენინის მოწაფისა და თანამებრძოლის ს. ორჯონიკიძის განკარგულებას ელოდნენ. იგი ამ დროს თერგის ოლქის ხალხების წარმომადგენელთა ყრილობას ხელმძღვანელობდა.

მენშევიკი და ესერი დელეგატები ყრილობაზე თურმე შეთქმულებას აწყობდნენ და გზას უხსნიდნენ მტერს სტანიცა არხონკაზე. დაახლოებით აგვისტოს პირველ რიცხვებში დილის რიჟრაჟზე კონტრრევოლუციურ კაზაკთა და ოსთა ასეულები თავს დაესხნენ კავკავს. ისინი ცდილობდნენ გაჭრილიყვნენ კადეტთა კორპუსისაკენ, რათა ტყვედ ჩაეგდოთ ყრილობის მონაწილენი და თვით სერგო. მტერს პირველი შეხვდა ჩვენი რაზმი საშას მეთაურობით, წარმატებით მოიგერია ყველა მისი იერიში და არ მისცა საშუალება ხიდზე გასვლით კადეტთა კორპუსის შენობისაკენ გაჭრილიყო. მტერმა დიდი მსხვერპლის ფასად ქალაქის ნაწილი დაიკავა. მეორე თუ მესამე დღეს ორჯონიკიძემ ინგუშეთიდან ახალი ძალები მოგვაშველა. მტერმა მახლობელ სტანიცებში დაიხია. ქალაქი ისევ ჩვენს ხელთ იყო, მტერს მიგდიეთ და შესვენების საშუალება არ მივეცით. სტანიცა არხონკაში ს. გეგეჭკორი მძიმედ დაგვიჭრეს ფეხში.

ამის შემდეგ დაიწყო გროზნოს განთავისუფლება კაზაკთა გარემოცვიდან, კავკავისა და გროზნოს ურთიერთდაკავშირება, მოზდოკში კონტრრევოლუციური ბიჩერახოვის მთავრობის დამხობა. ოქტომბრის რევოლუციის წლისთავისათვის თერგის ოლქი განთავისუფლებული იყო მტრის ბანდებისაგან. დადგა ზამთრის თვეები. ჯარის ნაწილებში ტიფი გაჩნდა. ცენტრალურ რუსეთს მოწყვეტილი ვიყავით, არც მეთერთმეტე არმიას და არც ჩვენ ვაჭნები და ყუმბარები არ გვქონდა. გენერალმა დენიკინმა ისარგებლა ჩვენი მძიმე მდგომარეობით და დონიდან და უუბანიდან დაიწყო შემოტევა. მეთერთმეტე არმიამ ძლიერი მტერი ვერ შეაჩერა და ასტრახანისაკენ დაიხია. მტრის პირისპირ აღმოჩნდნენ წითელი არმიის ბატარა ნაწილები და პარტიზანული რაზმები. ვ�დი დღეღამის გააფთრებული ბრძოლების შემდეგ 1919 წლის თებერვლის დასაწყისში კავკავი დროებით დავტოვეთ.

ისევ კავკასიონის მთებს შევაფარეთ თავი. მაგრამ მენშევიკების მთავრობამ ჩვენი მებრძოლების დიდი ნაწილი, მათ შორის მეც, ყაზბეგშივე დაგვაპატიმრა და მოგვთავსა თბილისის საგუბერნიო ციხეში. ბრალდებად სამშობლოს ღალატი დაგვწამეს.

1920 წლის მაისში საბჭოთა რუსეთთან დადებული ხელშეკრულებით ციხიდან გამოგვიშვეს ყველა კომუნისტი. პარტიამ არალეგალური მუშაობისათვის მე მენშევიკურ ჯარში გამგზავნა.

1921 წლის თებერვალში, როცა მენშევიკური მთავრობის წინააღმდეგ საქართველოში აჯანყებები დაიწყო, მეტყვიამფრქვევეთა ერთ-ერთ ბატალიონში ვიყავი. ამ ნაწილში კომუნისტური ორგანიზაცია ძლიერი იყო და განუწყვეტელი კავშირი ჰქონდა ცენტრთან მახარაძისა და ზავარიანის საშუალებით.

ყველამ ვიცოდით, რომ მენშევიკებს წითელი არმიის წინააღმდეგ უნდა გავეყვანეთ და ისიც ვიცოდით, ამ შემთხვევაში როგორ უნდა გვემოქმედნა.

ფრონტზე წითელ არმიასთან შეხვედრისთანავე წითელი არმიის მხარეზე გადავედით...

საქართველოს მშრომელებმა ქართველი მენშევიკების წინააღმდეგ 3 წლის მძიმე ბრძოლების შემდეგ, დიდი რუსი ხალხის ძმური დახმარებით 1921 წელს საბოლოოდ დაამხეს მენშევიკების სისხლიანი ბატონობა და დაამყარეს საბჭოთა ხელისუფლება. ამ დროიდან იწყება საქართველოს აყვავება და მშრომელთა ბედნიერი ცხოვრება.

გრ. ჭელიძე,
სკკპ წევრი 1918 წლიდან.

შეიქმნა არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკა

ეგვიპტესა და სირიაში პლებისციტის შედეგები

კაირო, 22 თებერვალი. (საკდესი). ომის გამო, რომ მთელმა ხალხმა ერთსულოვნად მოიწონა არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის შექმნა და გამალ აბდელ ნასერის არჩევა რესპუბლიკის პრეზიდენტად, დღეს კაიროში რესპუბლიკის მოედანზე გაიმართა მრავალთასიანი მიტინგი.

უზარმაზარი მოედანი კაიროს მცხოვრებლებით იყო გაჭედილი, დროშებითა და პლაკატებით შეიკრიბნენ აქ უფროსი კლასების მოსწავლეები, უმაღლეს სასწავლებელთა სტუდენტები, ახალგაზრდობა და მუშები. მოედანი სადღესასწაულოდ არის მორთული დროშებით, ტრანსპარანტებითა და ლოზუნგებით, ბევრ მათგანს ხელში უჭირავს პრეზიდენტ ნასერის პორტრეტი.

მიტინგზე მოვიდნენ პრეზიდენტი ნასერი, ეგვიპტის მთავრობის წევრები, ეროვნული კრების დეპუტატები. მიტინგს ესწრება აგრეთვე ადგილობრივი და უცხოეთის პრესის, რადიოსა და კინოქრონიკის მრავალი წარმომადგენელი.

შინაგან საქმეთა მინისტრმა ზაჭარია მოხი ედ-დინმა გახსნა მიტინგი და გამოაცხადა, რომ პლებისციტის შედეგად სირიისა და ეგვიპტის გაერთიანება ეგვიპტეში მოიწონა დიდმა უმრავლესობამ — 6.102.128 კაცმა, წინააღმდეგი იყო 247 კაცი; არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის პრეზიდენტად გამალ აბდელ ნასერის არჩევა მოიწონა აგრეთვე დიდმა უმრავლესობამ — 6.102.116 კაცმა, წინააღმდეგი იყო 265 კაცი.

დამასკო, 22 თებერვალი. (საკდესი). დღეს სირიელმა ხალხმა ერთსულოვნად მოიწონა არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის შექმნა და გამალ აბდელ ნასერის არჩევა მის პრეზიდენტად. პლებისციტში მონაწილეობა მიიღო 1.313.070 კაცმა. სირიისა და ეგვიპტის გაერთიანებას ხმა მისცა 1.312.859 კაცმა; ნასერის არჩევას რესპუბლიკის პრეზიდენტად — 1.312.080 კაცმა.

ამრიგად, კენჭისყრის მონაწილე ამომრჩეველთა 99.9 პროცენტმა მოიწონა არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის შექმნა პრეზიდენტ გამალ აბდელ ნასერის მეთაურობით.

არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის პრეზიდენტის ნასერის ბრძანებულება

კაირო, 22 თებერვალი. (საკდესი). არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის პრეზიდენტმა გამალ აბდელ ნასერმა გამოსცა ბრძანებულება: გენერალ-ლეიტენანტ აბდელ ჰაქიმ ამერისათვის არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის მარშლის წოდების მინიჭებისა და რესპუბლიკის შეიარაღებული ძალების მთავარსარდლად მისი დანიშვნის შესახებ.

გამალ აბდელ ნასერი—არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის პრეზიდენტი

არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის პრეზიდენტი გამალ აბდელ ნასერი დაიბადა 1918 წელს ასიუტის პროვინციის ბენი მურში (ზემო ეგვიპტე). მამამისი ფოსტის მოსამსახურე იყო ჯერ კაიროში, ხოლო შემდეგ ალექსანდრიაში.

1935 წელს ნასერმა წარჩინებით დამთავრა საშუალო სკოლა კაიროში. 1937 წელს იგი შევიდა სამხედრო კოლეჯში, რომელიც დაამთავრა ლეიტენანტის წოდებით. შემდეგ ოთხი წლის განმავლობაში იგი მსახურობდა ეგიპტის სხვადასხვა სამხედრო ნაწილებში სუდანსა და ეგვიპტეში.

1942-დან 1945 წლამდე გამალ აბდელ ნასერი მუშაობდა ინსტრუქტორად სამხედრო კოლეჯში, ხოლო შემდეგ ორი წლის განმავლობაში სწავლობდა შტაბის ოფიცერთა კოლეჯში. 1948-1949 წლებში, პალესტინის ომის დროს ნასერი ფრონტზე იყო, თავი ისახელა ბრძოლებში და დაჯილდოებულ იქნა რამდენიმე ორდენით. ომის დამთავრების შემდეგ იგი მასწავლებლად მუშაობდა შტაბის კოლეჯში.

ორმოციან წლებში ნასერმა შექმნა ოფიცერთა არალეგალური ორგანიზაცია „თავისუფალი ოფიცრები", რომელიც მიზნად ისახავდა მონარქიის დამხობას და ეგვიპტის განთავისუფლებას უცხოელთა ოკუპაციისაგან.

1952 წლის 23 ივლისს ორგანიზაცია „თავისუფალი ოფიცრები" სათავეში ჩაუდგა არმიის გამოსვლას მონარქიის წინააღმდეგ. მეფე ფარუკი ჩამოგდებულ იქნა, და ძალაუფლება გადავიდა „ხელმძღვანელი რევოლუციური საბჭოს" ხელში. 1954 წლის აპრილში ნასერი ეგვიპტის პრემიერ-მინისტრი გახდა. 1956 წლის ივნისში იგი პრეზიდენტად აირჩიეს. როგორც რესპუბლიკის პრეზიდენტი, გამალ აბდელ ნასერი ეგვიპტის მთავრობის მეთაური და ეროვნული თავდაცვის საბჭოს თავმჯდომარე იყო.

მონარქიის დამხობის შემდეგ ნასერი ხელმძღვანელობს ეგვიპტელი ხალხის ბრძოლას ეგვიპტიდან უცხოელ კოლონიზატორთა განდევნისათვის. იგი მეთაურობდა ეგვიპტის დელეგაციას მოლაპარაკებაში სუეცის არხის ზონიდან ინგლისის ჯარების ევაკუაციის შესახებ ინგლის-ეგვიპტის 1954 წლის 19 ოქტომბრის შეთანხმების დასადებად.

1956 წლის 26 ივლისს ეგვიპტის მთავრობამ ნასერის მეთაურობით მიიღო კანონი სუეცის არხის კომპანიის ნაციონალიზაციის შესახებ და უზრუნველყო არხში ნორმალური ნაოსნობა. ეგვიპტის წინააღმდეგ აგრესიის დროს ნასერი სათავეში ჩაუდგა ეგვიპტელი ხალხის ბრძოლას ინგლისელ-ფრანგი და ისრაელი აგრესორების წინააღმდეგ.

გამალ აბდელ ნასერი იბრძვის იმპერიალიზმის პოლიტიკის წინააღმდეგ, კოლონიურ ხალხთა ეროვნული დამოუკიდებლობისათვის, აგრესიული ბლოდების პაქტის წინააღმდეგ, რომელიც საფრთხეს უქმნის არაბულ აღმოსავლეთს.

1958 წლის 21 თებერვალს ეგვიპტესა და სირიაში საყოველთაო-სახალხო პლებისციტის შედეგად გამალ აბდელ ნასერი არჩეულია არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის პრეზიდენტად.

ჩეხოსლოვაკიის ღირსშესანიშნავი თარიღი

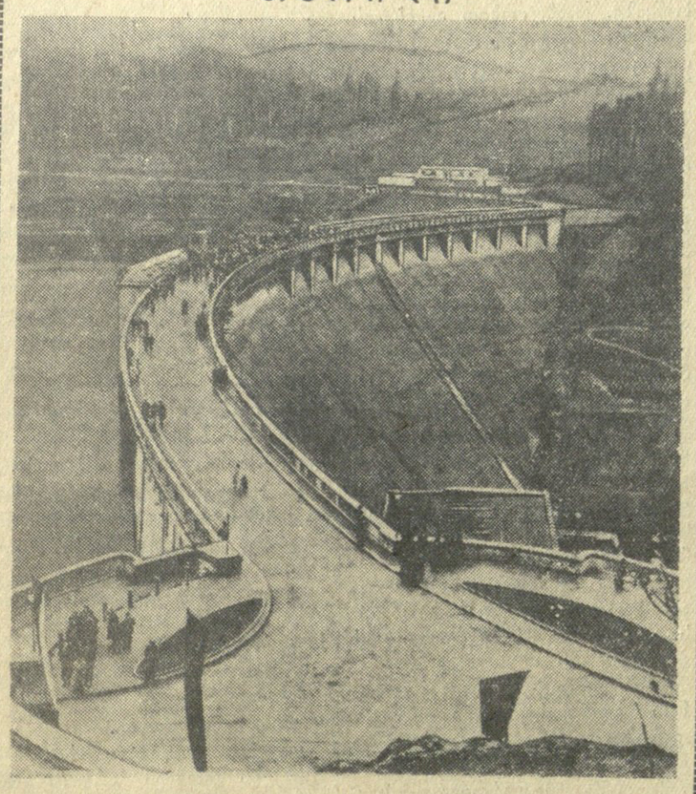

25 თებერვალი ერთ-ერთი ყველაზე ღირსშესანიშნავი თარიღია ჩეხოსლოვაკი ხალხის ისტორიაში. ამ დღეს 1948 წელს ჩეხოსლოვაკიის მშრომელებმა გადამწყვეტი გამარჯვება მოიპოვეს რეაქციულ ბურჟუაზიაზე, რომელმაც სცადა განეხორციელებინა კონტრრევოლუციური გადატრიალება, მაგრამ სასტიკად დამარცხდა.

გავიდა მთელი ჩეხოსლოვაკი ხალხის შემოქმედებითი შრომის ათი წელი. ამ ხნის განმავლობაში ჩეხოსლოვაკიის მშრომელებმა მნიშვნელოვანი წარმატებები მოიპოვეს სახალხო მეურნეობის განვითარებაში. რესპუბლიკაში აშენდა ბევრი ახალი საწარმო, საცხოვრებელი სახლი და სხვ. 1957 წელს 1948 წელთან შედარებით სამრეწველო წარმოება რესპუბლიკაში თითქმის სამჯერ გაიზარდა. სოფლის მეურნეობის პროდუქციამ ომამდელ დონეს გადააჭარბა. განუხრელად მაღლდება მოსახლეობის ცხოვრების დონე. მიღწეული შედეგები ამტკიცებს, თუ რა უდიდეს ძალას შეიცავს განთავისუფლებული შრომა, მეტვრმეტყველურად მოწმობს სოციალიზმის დიდ უპირატესობებს კაპიტალისტურ წყობილებასთან შედარებით.

* * *

სურათზე: კამხალი მდინარე სვრატკაზე (სამხრეთი მორავია).

ფოტო ე. ბიანისა.

ჩეხოსლოვაკიის დეპეშათა სააგენტო.

---- კახოვკელ მშრომელთა დელეგაცია კაჭრეთის რაიონში ----

კაჭრეთი. (სპეც. კორ.). 24 თებერვალს აქ ჩამოვიდა უკრაინის სსრ კახოვკის რაიონის მშრომელთა დელეგაცია, რომლის შემადგენლობაში არიან: კახოვკის რაიხბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ა. პუცენკო (დელეგაციის ხელმძღვანელი), პ. კრასოტინა — კოლმეურნეობა „ზარიას" თავმჯდომარე, ვ. დუდკო — კოლმეურნეობა „ზარიას" მევენახე, ნ. შეშენია — ოქტომბრის 14 წლისთავის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე, კ. სტეპანოვი — რაიონის საფინანსო განყოფილების გამგე, მ. იურჩენკო— კოლმეურნეობა „ნოვაია ეიზნის" თავმჯდომარე, ე. ვლადიმირენკო—კოლმეურნეობა „ნოვაია ეიზნის" კომკავშირის ორგანიზაციის მდივანი, მ. იულკო — პუშკინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე, ი. ბოგაჩუკი—კუიბიშევის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე, ა. ბოგდანი—კუიბიშევის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი და სხვები, სულ 19 კაცი.

კაჭრეთში ძვირფასი სტუმრების შეხვედრად თავი მოიყარა 3 ათასამდე მშრომელმა.

მისასალმებელი სიტყვებით გამოვიდნენ უანდაურის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ზ. დულარიძე, მასწავლებელი ლ. ყაზაროვა, კაჭრეთის საშუალო სკოლის მოსწავლე დ. ანჯაფარიძე, კაკაბეთის წითელი ოქტომბრის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ა. ფხალაძე და სხვები. სამპასუხო სიტყვა წარმოთქვა დელეგაციის ხელმძღვანელმა ა. პუცენკომ, რომელმაც ძალლობა გადაუხადა შეკრებილთ გულთბილი შეხვედრისათვის და უსურვა კაჭრეთისა და კახოვკის რაიონების მშრომელებს ახალი შესანიშნავი წარმატებანი კომუნიზმის მშენებლობის საქმეში.

კაჭრეთში გამგზავრებამდე სტუმრებმა დაათვალიერეს საქართველოს დედაქალაქის ღირსშესანიშნაობანი და იყვნენ ქალაქ გორში, ი. ბ. სტალინის სახლ-მუზეუმში.

დელეგაცია კაჭრეთის რაიონში რამდენიმე დღეს დაჰყოფს. აქ იგი გაეცნობა მოწინავე საზოგადოებრივი მეურნეობების გამოცდილებასა და გაფორმებს რაიონთან სოციალისტური შეჯიბრების ხელშეკრულებას 1958 წლისათვის.

* * *

სურათზე: კახოვკელ მშრომელთა დელეგაცია რკინიგზის თბილისის სადგურში.

ფოტო ვ. ზარიძისა.

---- ---- ---- ---- ---- ----

ხელოვნების ქრონიკა

◎ **მოსკოვის ცენტრალური კინოთეატრების** „მეტროპოლის", „კიევის", „სლავას", „პლამიას" ეკრანებზე, კულტურის სახლებსა და კლუბებში წარმატებით უჩვენებენ ქართულ მხატვრულ ფილმებს „ჩვენი ეზო", „აბეზარა", „ჭრიჭინა", „ქეთო და კოტე", „ისინი ჩამოვიდნენ მთებიდან".

◎ **სათაურით „ბავშვების საყვარელი თეატრი"** გაზეთი „სოვეტსკაია კულტურა" 22 თებერვლის ნომერში აქვეყნებს ტ. ივანოვასა და ნ. თოდრიას ვრცელ რეცენზიას თბილისის მოზარდ მაყურებელთა თეატრის სპექტაკლებზე, რომლებიც ნაჩვენები იქნა ქ. მოსკოვში ამასწინათ ჩატარებულ საბავშვო თეატრების ფესტივალზე.

◎ **სსრ კავშირის კულტურის სამინისტრომ** ჟურნალისტის ცენტრალურ სახლში მოაწყო ქართული მხატვრული ფილმის „მე ვიტყვი სიმართლეს" საჯარო ჩვენება.

◎ **თოჯინების თეატრების საკავშირო ფესტივალზე** 21-22 თებერვალს მოსკოველმა მაყურებლებმა ნახეს თბილისის თოჯინების ქართული თეატრის სპექტაკლები „დიდი ივანე" და „ნუკრი". 23 თებერვალს მოხდა ქართული, ლეონიდასა და ხარკოვის თოჯინების თეატრების სპექტაკლების საჯარო განხილვა.

◎ **ადის-აბებაში** გასტროლებზე ჩავიდა საბჭოთა მსახიობების ჯგუფი, რომლის შემადგენლობაში შედის ქართველი ილუზიონისტი დავით ჩიტაშვილი. ადის-აბებაში საბჭოთა მსახიობები გამართავენ 8-10 კონცერტს, ხოლო შემდეგ — რამდენიმე კონცერტს ქალაქ ასმარაში. აქედან საბჭოთა მსახიობები ჩავლენ ლიბიის მთავარ ქალაქ ტრიპოლში, კონცერტების გასამართავად.

◎ **გასტროლებზე ამერიკის შეერთებულ შტატებში.** საბჭოთა კავშირის ხალხური ცეკვის სახელმწიფო ანსამბლი (ხელმძღვანელი — საბჭოთა კავშირის სახალხო არტისტი ი. მოისეევი) უახლოეს ხანებში გასტროლებზე გაემგზავრება ამერიკის შეერთებულ შტატებში. ანსამბლის პროგრამაში რუსულ ხალხურ ცეკვებს გარდა ფართოდ იქნება წარმოდგენილი საბჭოთა კავშირის ხალხთა, მათ შორის ქართული ცეკვები.

ფულადი შემოსავლის ნახევარი— დაფნის კულტურიდან

ქუთაისი. (საკ. კორ.). სოფელ გოდოგნის კოლმეურნეობა „ახალი ნაბიჯის" ეკონომიკაში სულ უფრო სპეციალურ ადგილს იკავებს კეთილშობილი დაფნის კულტურა. ახლა აქ დაფნის პლანტაციები 22 ჰექტარზეა. დეკემბერში დაფნა დამატებით გაეშენებ 2 ჰექტარზე.

დაფნის კულტურა საზოგადოებრივი მეურნეობის მაღალშემოსავლიანი დარგი გახდა. გასულ წელს კოლმეურნეობამ სახელმწიფოსათვის ჩაბარებულ დაფნის ფოთლიდან მიიღო ომდენი, რაც მთელი ფულადი შემოსავლის ნახევარს ეღებოდა.

პლანტაციები სანიმუშოდ არის მოვლილი. მათ მზრუნველობას არ აკლებენ სოციალისტური შრომის გმირის ო